Rok I.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr. 2. Warszawa, z dnia 15 października 1932 r.

TREŚĆ:

Ustawy i rozporządzenia:

Okólniki i pisma okólne:

1.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 23 sierpnia 1932 r.

o utworzeniu urzędów rozjemczych do spraw kredytowych małej własności rolnej.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. Do określania stosownie do zdolności płatniczych i możliwości gospodarczych dłużnika:

a) terminów i warunków spłaty długu pieniężnego osoby, której głównym zawodem jest gospodarka rolna na obszarze nieprzenoszącym 50 ha,

b) granic korzyści majątkowych, które od takiego długu pobierane być mogą pod postacią procentu lub innych świadczeń,

— powołuje się urzędy rozjemcze do spraw kredytowych małej własności rolnej.

Art. 2. (1) Urzędy rozjemcze do spraw kredytowych małej własności rolnej tworzy się przy powiatowych związkach komunalnych w miejscowościach, w których wydziały powiatowe mają swą siedzibę.

(2) Zakres działania urzędu rozjemczego rozciąga się na cały okrąg powiatowego związku komunalnego.

Właściwym jest ten urząd rozjemczy, w którego okręgu położony jest dany obszar rolny (art. 1 p. a), lub większa jego część.

(3) Koszty połączone z utworzeniem i utrzymaniem urzędu rozjemczego poncsi powiatowy związek komunalny.

Art. 3. (1) Przewodniczącego urzędu rozjemczego, jego zastępcę oraz resztę członków mianuje i odwołuje prezes sądu okręgowego z pośród kandydatów, mających, o ile możności, wykształcenie prawnicze, przedstawionych mu przez wydział powiatowy, który przed postawieniem wniosku wysłuchuje opinji instytucyj i organizacyj określonych w art. 7. Połowa członków urzędu rozjemczego musi być powołana z pośród osób, mieszkających w okręgu powiatowego związku komunalnego, których głównym zawodem jest gospodarka rolna, druga połowa — z pośród innych osób, zamieszkałych w tymże okręgu, a zwłaszcza z kół przemysłowo-handlowych i wolnych zawodów.

(2) Od powołania na członka urzędu rozjemczego uchylać mogą się jedynie kobiety, duchowni, wojskowi, urzędnicy publiczni, osoby chorowite lub starsze ponad 60 lat, drobni przemysłowcy i osoby, żyjące z płacy dziennej, lub tygodniowej. O zasadności uchylenia się rozstrzyga ostatecznie prezes sądu okręgowego.

(3) Uchylający się od przyjęcia godności członka urzędu bez dostatecznych powodów, wymienionych w ustępie 2, podlega karze grzywny do wysokości 100 złotych. Orzeczenie kary należy do sądu grodzkiego i jest ostateczne.

(4) Nałożone grzywny będą ściągane w trybie administracyjnym i wpływają do kasy powiatowego związku komunalnego.

Art. 4. (1) Członkowie urzędu rozjemczego mają prawo do zrotu wydatków, a jeśli żyją z płacy dziennej lub tygodniowej — do wynagrodzenia, którego wysokość ustala organ stanowiący powiatowego związku komunalnego.

(2) Członkowie urzędu rozjemczego składają na ręce prezesa sądu okręgowego lub sędziego przez niego wyznaczonego przyrzeczenie, że będą gorliwie i bezstronnie pełnili swój urząd i dochowają tajemnicy urzędowej.

(3) Członkowie urzędu rozjemczego, który bez należytego usprawiedliwienia się na posiedzenia urzędu nie przybywają, opóźniają się, lub w inny sposób od spełnie-

nia swoich urzędowych obowiązków się uchylają, podlegają za każdym razem karze grzywny do 30 złotych. Nadto członków urzędu, którzy dopuścili się rażącego naruszenia obowiązków urzędowych, prezes sądu okręgowego winien usunąć z urzędu.

(4) Orzeczenie kary grzywny, w ustępie poprzednim wymienionej, należy do sądu grodzkiego i jest ostateczne. Przepis art. 3 ust. 4 ma zastosowanie.

Art. 5. (1) Urząd rozjemczy działa na wniosek jednej strony lub obu stron, w tym ostatnim przypadku, jeśli obie strony oświadczają, że poddają się orzecznictwu urzędu rozjemczego.

(2) We wniosku należy szczegółowo przedstawić stosunki majątkowe dłużnika i odpowiednio je udowodnić.

(3) Urząd rozjemczy ma prawo zabezpieczyć wniosek: 1) decyzją, uprawniającą do wniesienia ostrzeżenia (adnotacji) do wykazu hipotecznego w przypadku, gdy wierzytelność jest wpisana do hipoteki, oraz 2) decyzją, uprawniającą do żądania wstrzymania przeprowadzenia wyznaczonej już sprzedaży przymusowej majątku dłużnika — o ile złożone dowody dostatecznie uzasadniają okoliczności, przytoczone we wniosku.

Art. 6. (1) Po złożeniu wniosku urząd wezwie strony na rozprawę z zagrożeniem, że niestawienie się nie wstrzyma rozprawy oraz wydania orzeczenia. Rozprawę należy przeprowadzić ile możności, w ciągu dni 8 od złożenia wniosku.

(2) Wezwane strony obowiązane są stawić się osobiście albo przez pełnomocnika. Strony i ich pełnomocnicy winni zgodnie z prawdą udzielać wyjaśnień przez urząd żądanych.

(3) Urząd może przedsiębrać wszelkie dochodzenia do orzeczenia potrzebne, w szczególności wzywać i przesłuchiwać, bez przysięgi lub pod przysięgą, osoby (świadków i biegłych), które wyjaśnień udzielić mogą, jak również zarządzić osobiste stawienie się stron i przesłuchać je pod przysięgą.

(4) Urząd nakłada kary grzywny do wysokości 30 złotych na osoby, do udzielenia wyjaśnień wezwane, za nieusprawiedliwione ich niestawiennictwo lub za odmówienie złożenia wyjaśnień i dowodów, Na strony spór

wiodące również może być nałożona grzywna z tego powodu. Taką samą grzywnę nakłada urząd na osoby, zachowujące się niewłaściwie podczas rozprawy. Od orzeczenia urzędu rozjemczego, nakładającego grzywnę, służy w terminie 14 dni od dnia doręczenia zażalenie do sądu grodzkiego, którego orzeczenie jest ostateczne. Do grzywien nałożonych ma zastosowanie przepis art. 3 ust. 4.

(5) Wszystkie władze i urzędy powinny udzielać urzędowi rozjemczemu pomocy prawnej.

Art. 7. (1) Urząd rozjemczy może zasięgnąć o stanie gospodarczym dłużnika i wierzyciela opinji od izby rolniczej, organizacyj rolniczych lub innych odpowiednich organizacyj, które określi rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z właściwymi ministrami.

(2) Dłużnik jest obowiązany osobie, wyznaczonej przez instytucje te, okazać księgi, rachunki, korespondencję i wszystko, co stwierdza jego stan gospodarczy — pod rygorem odrzucenia wniosku przez urząd rozjemczy.

Art. 8. (1) Urząd rozstrzyga większością głosów w zespołach trzech członków, w których skład wchodzą: przewodniczący lub jego zastępca, jeden ławnik z koła osób, których głównym zawodem jest gospodarka rolna i jeden ławnik z koła innych osób.

(2) Do członków zespołu mają odpowiednie zastosowanie przepisy o wyłączeniu sędziów.

(3) Przewodniczący zespołu ma prawa przewodniczącego na posiedzeniach sądowych.

(4) Narady członków zespołu są tajne.

(5) Protokóły, orzeczenia i postanowienia zespołu winny być wyłuszczone na piśmie i opatrzone podpisami członków zespołu.

Art. 9. (1) Rozprawy są ustne i jawne. Jawność należy wyłączyć na zgodny wniosek stron, a na wniosek choćby jednej strony wówczas, gdy mają być rozpatrywane zdarzenia z życia rodzinnego oraz tajemnice zawodowe. Publiczne ogłaszanie treści rozprawy niejawnej jest wzbronione.

(2) Urząd rozjemczy może dopuścić i przeprowadzać dowody nawet niepowołane przez strony i nie jest związany żadnemi ustawowemi zasadami dowodowemi,

lecz ma orzekać według swego przekonania, polegającego na swobodnej ocenie wszelkich okoliczności. W szczególności może, jeżeli spisano dokument umowny, wziąć pod uwagę ustne przyrzeczenia, dane przed, przy lub po sporządzeniu dokumentu, chociażby nie były zgodne z dokumentem.

Art. 10. Orzeczeniem swem urząd rozjemczy określić może:

1) termin lub terminy spłaty należności już płatnych, także z rozłożeniem na raty, na okres czasu, nieprzenoszący trzech lat, licząc od daty orzeczenia, oraz

2) korzyści majątkowe, które wierzyciel w przyszłości pobierać może jednak nie poniżej stopy procentowej, którą z mocy niniejszego przepisu określać będzie w drodze rozporządzenia Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości. Aż do wydania tego rozporządzenia urząd rozjemczy władny będzie obniżyć stopę procentową do 9% od sta rocznie.

Art. 11. (1) O ile pobrane korzyści majątkowe przekraczają granice określone w § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 574), bądź w przepisach późniejszych, urząd rozjemczy ustali kwoty, nienależnie pobrane ponad dopuszczalną stopę procentową i odpowiednio do tego przerachuje należność wierzyciela. Jeżeli skutkiem tego przerachowania cała należność wierzyciela jest pokryta, urząd rozjemczy uzna ją za umorzoną, w przeciwnym zaś razie odpowiednio ją zmniejszy. Postanowienia art. 10 rozporządzenia niniejszego o określeniu terminów spłaty i oprocentowania będą miały odpowiednie zastosowanie do reszty należności.

(2) Urzędowi rozjemczemu uprawnienia z ustępu poprzedniego nie służą w stosunku do należności zasądzonych wyrokami prawomocnemi.

Art. 12. (1) Orzeczenie może być wydane dopiero wówczas, gdy strony miały możność wypowiedzenia się tak co do istoty sprawy, jako też co do wyniku przeprowadzonych w danej sprawie dochodzeń. Orzeczenia należy sporządzić najdalej w ciągu trzech dni po ukończeniu rozprawy — na piśmie.

(2) Orzeczenie urzędu rozjemczego winno zawierać: a) miejsce i datę wydania orzeczenia, b) imiona i nazwiska członków zespołu orzekającego, c) dokładne oznaczenie stron, ich ustawowych zastępców i pełnomocników w sprawie (imiona i nazwiska stron i zawód, miejsce zamieszkania i stanowisko w sporze), d) wskazanie, na czyj wniosek wydano orzeczenia, a gdy orzeczenie wydano na wniosek obydwu stron, powołanie się na ich oświadczenie, że poddają się orzeczeniu urzędu, e) orzeczenie co do istoty rzeczy i w sprawie kosztów, f) krótkie przedstawienie stanu rzeczy i uzasadnienie.

(3) Orzeczenie winno być doręczone na piśmie obydwu stronom według przepisów ustaw postępowania sądowego o doręczeniu pozwu.

Art. 13. (1) Orzeczenie, zapadłe na wniosek obydwu stron, które oświadczyły, że poddają się orzeczeniu urzędu, jest ostateczne i ulega zaskarżeniu tylko w przypadkach następujących: 1) w razie przekroczenia przez urząd rozjemczy zakresu jego kompetencji, 2) jeżeli orzeczenie urzędu przekracza granice zakreślone oświadczeniem stron o poddaniu się orzeczeniu urzędu, 3) jeżeli nie zachowano przepisów o składzie orzekającym, o głosowaniu i wyłączeniu członków orzekających, 4) jeżeli orzeczenie jest niezrozumiałe albo treścią swą ubliża porządkowi publicznemu lub dobrym obyczajom, 5) jeżeli zachodzą przyczyny, które stanowią podstawę do skargi o wznowienie postępowania. Skargę o uchylenie orzeczenia należy wnieść do sądu grodzkiego w ciągu miesiąca od doręczenia orzeczenia. W razie oparcia skargi na przyczynach, które stanowią podstawę do skargi o wznowienie postępowania, termin liczy się według przepisów o wznowieniu. Postępowanie ze skargi o uchylenie orzeczenia urzędu rozjemczego odbywa się według przepisów postępowania o pozwie.

(2) Gdy strony nie złożyły oświadczenia wymienionego w ust. 1, służy im przeciwko orzeczeniu urzędu rozjemczego w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia, odwołanie do sądu grodzkiego, którego wyrok jest ostateczny. Odwołanie wniesione w termine wstrzymuje wykonanie orzeczenia. Sądowi grodzkiemu służą w postępowaniu odwoławczem uprawnienia urzędu rozjemczego.

Art. 14. Prawomocne orzeczenie urzędu rozjemczego ma moc prawną narówni z wyrokiem sądowym. Taka

samą moc prawną ma ugoda, zawarta przed urzędem rozjemczym, jeżeli ją podpisały strony i wszyscy członkowie zespołu orzekającego.

Art. 15. (1) Strona interesowana ponosi koszty postępowania tudzież specjalne opłaty na rzecz powiatowego związku komunalnego od wniosku o rozpoznanie sprawy (art. 5) oraz od wydanych przez urząd rozjemczy dokumentów. Wysokość tych opłat określi organ stanowiący powiatowego związku komunalnego. Opłaty te nie mogą być wyższe od odpowiednich opłat sądowych. Urząd rozjemczy może osoby niezamożne zwalniać od tych opłat. Statut poboru tych opłat podlega zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

(2) Przepisy ustaw o postępowaniu cywilnem, dotyczące obowiązku zwrotu stronie wygrywającej sprawę — kosztów postępowania i opłat przez stronę przegrywającą, mają również zastosowanie w postępowaniu przed urzędami rozjemczemi.

Art. 16. Rozporządzenie niniejsze nie ma zastosowania, gdy wierzycielem jest:

1) Skarb Państwa,
2) związek samorządu terytorjalnego lub gospodarczego,
3) przedsiębiorstwo lub instytucja państwowa lub komunalna,
4) instytucja ubezpieczeń społecznych,
5) zakład ubezpieczeń,
6) instytucja kredytu długoterminowego,
7) bank,
8) komunalna kasa oszczędności lub Galicyjska Kasa Oszczędności,
9) gminna kasa pożyczkowo-oszczędnościowa,
10) spółdzielnia kredytowa, należąca do uznanego związku rewizyjnego.

Art. 17. Wykonanie rozporządzenia niniejszego poručza się Ministrowi Sprawiedliwości i Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 18. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1932 r. i traci moc prawną w terminie i na obszarach, które określi Rada Ministrów w drodze rozporządzenia, ustalając równocześnie przepisy przejściowe.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*
Minister: *Wł. Zawadzki*
Minister Spraw Wewnętrznych *Bronisław Pieracki*
Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*
Minister Spraw Woiskowych: *J. Piłsudski*
Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
Minister Wyznań Religijnych i Oświecena Publicznego: *J. Jędrzejewicz*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *Sew. Ludkiewicz*
Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*
Minister Komunikacji: *Kühn*
Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*
Minister Poczt i Telegrafów: *Boerner*

(Dz. Ust. R. P. Nr. 72, poz. 653).

2.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 23 sierpnia 1932 r.

w sprawie segregacji wierzytelności na nieruchomościach ziemskich parcelowanych w celu spłaty uciążliwych zobowiązań.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Postanowienia ogólne.

Art. 1. 1) W przypadkach stosowania ustawy z dnia 12 marca 1932 r. o ułatwieniu spłaty uciążliwych zobowiązań, obciążających gospodarstwa rolne (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 221), wierzytelności hipoteczne na parcelowanej nieruchomości regulowane będą:

a) drogą bezciężarowego wydzielenia parcelowanej części nieruchomości w ramach obowiązujących przepisów prawnych;

b) drogą dobrowolnej segregacji obciążeń na mocy układu zawartego przez właściciela parcelowanej nieruchomości z wierzycielami;

c) drogą przymusowej segregacji obciążeń pomiędzy częścią nieruchomości przeznaczoną do rozparcelowania a pozostałą jej częścią (konwokacja — art. 7 — 16);

d) o ile nie zachodzą warunki do regulacji wierzytelności w sposób określony w pkt. a, b, c — drogą przymusowej segregacji obciążeń pomiędzy części nieruchomości, powstałe w wyniku parcelacji (poszczególne działki zbywane w drodze parcelacji) a nierozparcelowaną część nieruchomści (art. 17 — 27).

2) Za wierzytelności w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uznaje się wszelkie prawa rzeczowe, ujawnione w księdze hipotecznej (gruntowej), choćby przez zastrzeżenie (adnotację).

Art. 2. O ile nie zachodzą warunki do regulacji wierzytelności w sposób określony w pkt. a) lub b) art. 1, właściciel parcelowanej nieruchomości winien po uzyskaniu zaświadczenia, przewidzianego w art. 2 ustawy z dnia 12 marca 1932 r. o ułatwieniu spłaty uciążliwych zobowiązań, obciążających gospodarstwa rolne, złożyć okręgowemu urzędowi ziemskiemu wniosek o przeprowadzenie przymusowej segregacji obciążeń (pkt. c) i d) art. 1). Do wniosku należy dołączyć:

a) zaświadczenie wojewody, wydane w myśl art. 2 powołanej ustawy z dnia 12 marca 1932 r.;

b) pełny wyciąg hipoteczny (z wykazu księgi hipotecznej, gruntowej, rejestru wieczystego) parcelowanej nieruchomości;

c) wykaz wierzycieli, z podaniem ich miejsc zamieszkania; o ile w aktach hipotecznych podano prawne miejsce zamieszkania tych osób, należy ponad to dołączyć odpowiednie zaświadczenie władzy hipotecznej;

d) szkic nieruchomości z uwidocznieniem obszaru, przeznaczonego do parcelacji.

Art.3. 1) Szacunek części nieruchomości przeznaczonej do parcelacji, oraz części pozostałej ustalany będzie w porozumieniu z właścicielem parcelowanej nieruchomości i na jego koszt przez komisje, powołane w myśl art. 2 wymienionej ustawy z dnia 12 marca 1932 r. przy pomocy biegłych. Szacunek ten winien być ujawniany w zaświadczeniach, wydawanych przez wojewodów w myśl art. 2 wymienionej ustawy z dnia 12 marca 1932 r.

2) Przy sporządzaniu szacunku w myśl cz. 1 należy brać pod uwagę ceny możliwe do osiągnięcia przy parcelacji danej nieruchomości, przy równoczesnem uwzględnieniu przeciętnych cen sprzedażnych w pięcioleciu 1926/27—1930/31 w najbliższej okolicy za podobne nieruchomości.

Art. 4. 1) Przymusowa segregacja z pkt. c) art. 1 nie może być dokonana w przydkach, w których suma obciążeń, istniejących na parcelowanej nieruchomości w dacie wpisu ostrzeżenia (adnotacji), przewidzianego w cz. 1 lub 2 art. 5, jest wyższa od sumy szacunku tej nieruchomości (art. 3).

2) Przymusowa segregacja z pkt. d) art. 1 nie może być dokonana w przypadkach, w których suma obciążeń, istniejących na parcelowanej nieruchomości w dacie wpisu ostrzeżenia (adnotacji), przewidzianego w cz. 1 lub 2 art. 5, jest wyższa od sumy szacunku części nieruchomości nieulegającej parcelacji (art. 3) i cen sprzedażnych obszaru parcelowanego (cz. 2 art. 20).

Art. 5. 1) Po otrzymaniu wniosku o dokonanie przymusowej segregacji (art. 2) okręgowy urząd ziemski wystąpi do właściwego sądu hipotecznego z wnioskiem o wpisanie w księdze hipotecznej (gruntowej) parcelowanej nieruchomości ostrzeżenia (adnotacji) o zamierzonej parcelacji nieruchomości i segregacji wierzytelności, z tym skutkiem, że wpisy ujawnione po tem ostrzeżeniu (adnotacji) dotyczyć będą tylko części nieruchomości, która pozostanie we władaniu dotychczasowego właściciela. Wykreślenie ostrzeżenia (adnotacji) następuje po wydaniu orzeczenia, przewidzianego w cz. 1 art. 12 i ujawnieniu go w księdze hipotecznej (gruntowej). Za zgodą okręgowego urzędu ziemskiego ostrzeżenie (adnotacja) może być wykreślone w każdym czasie.

2) Ostrzeżenie (adnotacja) przewidziane w cz. 1 nie będzie wpisane, jeżeli w księdze hipotecznej (gruntowej) nieruchomości ujawnione zostało zezwolenie na parcelację

w myśl ustawy z dnia 13 lutego 1932 r. o ujawnianiu hipotecznem zezwoleń na parcelację gruntów (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 95) i jeżeli obszar oznaczony w ostrzeżeniu (adnotacji) wpisanem na podstawie wymienionej ustawy, jest nie mniejszy od obszaru przeznaczonego do parcelacji, prowadzonej z zastosowaniem ustawy z dnia 12 marca 1932 r. o ułatwieniu spłaty uciążliwych zobowiązań, obciążających gospodarstwa rolne.

Art. 6. Jeżeli właściciel nieruchomości nie złoży oświadczenia wszystkich wierzycieli hipotecznych, że zrzekają się konwokacji, przewidzianej w art. 7 — 16, wówczas okręgowy urząd ziemski zastosuje przymusową segregację z art. 17 — 27.

Segregacja przymusowa z pkt. c cz. 1 art. 1 (konwokacja).

Art. 7. 1) Po złożeniu przez właściciela parcelowanej nieruchomości wniosku w myśl art. 2 okręgowy urząd ziemski doręczy wierzycielom zawiadomienia o zamierzonej parcelacji nieruchomości i segregacji obciążeń. Zawiadomienia te winny zawierać następujące dane:

a) szacunek części nieruchomości przeznaczonej do parcelacji oraz części pozostałej (art. 3), z zaznaczeniem, że, w razie nabycia przez wierzyciela części nieruchomości przeznaczonej do parcelacji, wierzytelności, istniejące na parcelowanej nieruchomości, podzielone zostaną pomiędzy te części nieruchomości proporcjonalnie do ich szacunku, oraz, że segregacji wierzytelności z tytułu hipotek, zabezpieczających listy zastawne lub obligacje oraz z tytułu pożyczek długoterminowych, udzielonych przez instytucje kredytu długoterminowego tudzież wierzytelności gotówkowych banków państwowych, zabezpieczonych w pierwszej połowie nieruchomości, będą dokonywały powyższe instytucje lub banki;

b) pouczenie o prawie nabycia parcelowanej nieruchomości w myśl art. 8 i o przepisach art. 15.

2) Przewidziane w cz. 1 zawiadomienia wysyłane będą listami poleconemi za zwrotnym dowodem doręczenia. O ile w myśl pkt. c art. 2 podano prawne i faktyczne miejsce zamieszkania, zawiadomienia wysyłane będą pod adresem każdego z tych miejsc zamieszkania. Po otrzymaniu zwrotnych dowodów okręgowy urząd ziemski za-

mieści w „Monitorze Polskim" ogłoszenie, zawierające treść powyższych zawiadomień.

Art. 8. 1) W ciągu siedmiu dni od daty ogłoszenia w „Monitorze Polskim" (cz. 2 art. 7) wierzyciele mogą złożyć do okręgowego urzędu ziemskiego w opieczętowanej kopercie oświadczenie, że zamierzają nabyć parcelowaną część nieruchomości, z równoczesnem wskazaniem najwyższej zaofiarowanej ceny. Cena ta nie może być niższą od określonego w art. 3 szacunku, podwyższonego o 10%.

2) Termin siedmiodniowy, wskazany w cz. 1 jest zawity i biegnie także i wówczas, gdy zawiadomienie, przewidziane w cz. 1 art. 7, nie zostało adresatowi faktycznie doręczone.

3) Przewidziane w cz. 1 oświadczenia mogą być składane łącznie przez kilku wierzycieli, którzy zamierzają nabyć parcelowaną część nieruchomości niepodzielnie na wspólną własność.

4) Przed upływem terminu, wskazanego w cz. 1 składający oświadczenie winien wpłacić do depozytu Państwowego Banku Rolnego wadjum w wysokości co najmniej 10% zaofiarowanej przez siebie ceny nabycia; niezłożenie wadjum w tym terminie powoduje nieważność oświadczenia, złożonego w myśl cz. 1.

Art. 9. 1) Po otwarciu kopert, złożonych w myśl cz. 1 art. 8, i sporządzeniu protokółu, wyszczególniającego złożone oferty, okręgowy urząd ziemski wyznaczy na nabywcę tego z pośród wierzycieli, który zgłosił najwyższą cenę za przeznaczoną do parcelacji część nieruchomości.

2) W razie zaofiarowania jednakowej ceny przez kilku wierzycieli, pierwszeństwo nabycia służy temuż z pośród nich, którego wierzytelność miała na parcelowanej nieruchomości wyższy stopień hipoteczny.

3) Orzeczenie okręgowego urzędu ziemskiego, wyznaczające nabywcę, jest ostateczne.

Art. 10. 1) W ciągu czternastu dni od daty doręczenia wyznaczonemu nabywcy orzeczenia okręgowego urzędu ziemskiego, wydanego w myśl cz. 1 ar. 9, nabywca winien płacić w gotówce tytułem reszty ceny kupna różnicę pomiędzy ceną nabycia a sumą wpłaconego wadjum i wierzytelności nabywcy, przypadającej na nabytą część nieruchomości (pkt. a cz. 1 art. 7). Różnica ta winna być ustalona w orzeczeniu okręgowego urzędu ziemskiego,

wyznaczającem nabywcę (cz. 1 art. 9). Wpłata winna nastąpić do Państwowego Banku Rolnego do depozytu właściwego okręgowego urzędu ziemskiego.

O ile nabywca zawrze z pozostałymi wierzycielami oraz właścicielem nieruchomości układ co do przeniesienia na nabytą część nieruchomości innych jeszcze wierzytelności w granicach, w jakich przypadają one na tę część nieruchomości (pkt. a cz. 1 art. 7), winien układ ten złożyć okręgowemu urzędowi ziemskiemu w terminie dziesięciu dni od daty doręczenia nabywcy orzeczenia wydanego w myśl cz. 1 art. 9. Układ powyższy winien być złożony w formie wymaganej dla oświadczeń ujawnianych hipotecznie.

W wyżej wymienionym terminie dziesięciodniowym nabywca zażądać może od okręgowego urzędu ziemskiego złożenia zaświadczenia, ustalającego sumę, jaką nabywca, przy uwzględnieniu przejętych wierzytelności, winien wpłacić tytułem reszty ceny kupna. W razie zażądania takiego zaświadczenia, upływ terminu do wpłacenia reszty ceny kupna nie może nastąpić przed upływem czterech dni od daty wydania nabywcy żądanego zaświadczenia.

2) Niewpłacenie całej sumy należnej w myśl cz. 1 tytułem reszty ceny kupna w właściwym terminie powoduje utratę złożonego wadium (cz. 4 art. 8) na rzecz właściciela nieruchomości.

Art. 11. Nabywca wyznaczony orzeczeniem okręgowego urzędu ziemskiego po wpłaceniu sumy, należnej tytułem reszty ceny kupna (cz. 1 art. 10), uprawniony jest do objęcia w posiadanie nabytego obszaru.

Art. 12. 1) Po wpłaceniu przez nabywcę ustalonej ostatecznie przez okręgowy urząd ziemski reszty ceny kupna, urząd ten wyda orzeczenie o przeniesieniu prawa własności nabytej części nieruchomości na nabywcę. Ostateczne ustalenie reszty ceny kupna nie może nastąpić przed zakończeniem postępowania sądowego, przewidzianego w art. 29 — 30. Orzeczenie okręgowego urzędu ziemskiego jest ostateczne; stanowi ono tytuł nabycia własności nieruchomości oraz tytuł do ujawnienia w księdze hipotecznej (grutowej) wszelkich praw i zmian w istniejących prawach, zgodnie z orzeczeniem.

2) Wymienione w cz. 1 orzeczenie podlega opłacie stemplowej na rzecz Skarbu Państwa oraz opłacie komunalnej w wysokości stosowanej przy parcelacyjnej sprzedaży gruntów tak, jak gdyby orzeczenie to stanowiło treść

umowy pomiędzy sprzedawcą a nabywcą, przyczem mają odpowiednie zastosowanie ust. 5 art. 31 oraz pkt. 2 i ust. ostatni art. 33 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413). Ujawnienie orzeczenia w księdze hipotecznej (gruntowej) jest uzależnione od uiszczenia opłaty stemplowej oraz opłaty komunalnej.

Art. 13. O ile złożony został układ z wierzycielami, przewidziany w cz. 1 art. 10, okręgowy urząd ziemski w orzeczeniu, wydanem w myśl cz. 1 art. 12 ustali, jakie wierzytelności przechodzą zgodnie z tym układem na nabytą część nieruchomości. Inne wierzytelności, w części przypadającej na obszar nabyty, ulegają spłacie w trybie art. 14. Wierzyciele nie mogą sprzeciwić się takiej segregacji i częściowej spłacie ich wierzytelności.

Art. 14. Po wydaniu orzeczenia, przewidzianego w cz. 1 art. 12, okręgowy urząd ziemski zleci Państwowemu Bankowi Rolnemu wypłatę sum złożonych do depozytu Banku (cz. 4 art. 8 i cz. 1 art. 10), ze wskazaniem jakie kwoty i komu winny być z sum tych wypłacone.

Art. 15. Grunty nabyte w trybie art. 8 — 14, podlegają obowiązkowi parcelacyjnemu w całości, o ile okręgowy urząd ziemski nie uzna, że nabywca posiada kwalifikacje, wymagane w myśl art. 52 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1). O ile jednak okręgowy urząd ziemski uzna, że nabywca posiada kwalifikacje wymagane w myśl art. 52 powyższej ustawy, to nabywcy będą służyły prawa określone w art. 4 i 5 tejże ustawy.

Art. 16. O ile żaden z wierzycieli nie złoży oświadczeń, przewidzianych w art. 8, lub wyznaczony nabywca (art. 9) nie uczyni zadość warunkom, określonym w art. 10 — właściciel nieruchomości może przystąpić do jej parcelacji lub rozpoczętą wznowić (cz. 2 art. 5) z zastosowaniem art. 17 — 27.

Segregacja przymusowa z pkt. d) cz. 1 art. 1.

Art. 17. 1) Podział wierzytelności z tytułu hipotek zabezpieczających listy zastawne lub obligacje oraz z tytułu pożyczek długoterminowych, udzielonych przez instytucje kredytu długoterminowego, winien być dokonany w ten sposób, aby w ramach postanowień statutu i przepisów szacunkowych danej instytucji oraz postanowień

umownych, dotyczących lokaty papierów, emitowanych przez daną instytucję, możliwie największa część wierzytelności przypadła na działki zbywane w drodze parcelacji. Instytucja nie jest jednak obowiązana do przeniesienia części pożyczki na taką działkę, na którą przypadłaby suma niższa niż 1500 złotych.

2) Kredyty gotówkowe, udzielone przez banki państwowe i zabezpieczone w pierwszej połowie wartości nieruchomości będą segregowane przez te banki.

Art. 18. 1) Segregacji wierzytelności instytucyj kredytu długoterminowego dokonywają te instytucje na żądanie parcelującego lub okręgowego urzędu ziemskiego. Segregacja winna być dokonana i operat dotyczący segregacji doręczony okręgowemu urzędowi ziemskiemu w ciągu miesiąca od daty złożenia instytucji kredytu długoterminowego projektu parcelacji, zatwierdzonego wykonalnem orzeczeniem.

2) W razie niedokonania segregacji w terminie określonym w cz. 1, parcelującemu służy prawo zwrócenia się do okręgowego urzędu ziemskiego, który opracuje projekt segregacji na koszt tych instytucyj, przyczem tryb określony w art. 25 — 27 ma odpowiednie zastosowanie. Okręgowy urząd ziemski winien wezwać instytucję kredytu długoterminowego do wzięcia udziału przez swego przedstawiciela w opracowaniu projektu segregacji; nieobecność tego przedstawiciela nie wstrzymuje jednak czynności okręgowego urzędu ziemskiego.

3) Przepisy niniejszego artykułu stosują się odpowiednio do segregacji wierzytelności wymienionych w cz. 2 art. 17.

Art. 19. Przy segregacji wierzytelności, niewymienionych w art. 17, stosowana będzie zasada, że poszczególne wierzytelności przenosi się w całości na jedną z części nieruchomości, powstałych w wyniku parcelacji, lub o ile okaże się to niemożliwe, na najmniejszą ich ilość.

Art. 20. 1) Segregację wierzytelności, niewymienionych w art. 17, należy dokonywać w ten sposób, aby przy uwzględnieniu obciążenia poszczególnych części nieruchomości rozsegregowanemi wierzytelnościami instytucyj kredytu długoterminowego:

a) każda wierzytelność, zabezpieczona na parcelowanej nieruchomości w granicach 1/2 sumy szacunku części nieruchomości, nieulegającej parce-

lacji (art. 3) oraz cen sprzedażnych działek, powstałych w wyniku parcelacji, — mieściła się w 1/2 ceny sprzedażnej działki, na którą przypadnie, a jeżeli zabezpieczona zostanie na nieparcelowanej części nieruchomości — w 1/2 szacunku tej części;

b) każda wierzytelność zabezpieczona na parcelowanej nieruchomości w granicach 2/3 sumy szacunku części nieruchomości, nieulegającej parcelacji (art. 3), oraz cen sprzedażnych działek, powstałych w wyniku parcelacji, — mieściła się w 2/3 ceny sprzedażnej działki, na którą przypadnie, a jeżeli zabezpieczona zostanie na nieparcelowanej części nieruchomości — w 2/3 szacunku tej części.

2) Za cenę sprzedażną w rozumieniu cz. 1 uważa się cenę wskazaną w zatwierdzonym projekcie parcelacji.

Art. 21 Jeżeli na poszczególną część nieruchomości, powstałą w wyniku parcelacji przeniesiona zostanie więcej niż jedna wierzytelność, kolejność zabezpieczenia ustalana będzie w ten sposób, że wierzytelności, wymienione w pkt. a) cz. 1 art. 20 zabezpieczone będą z pierwszeństwem przed wierzytelnościami, wymienionemi w pkt. b) cz. 1 tegoż artykułu, te zaś wierzytelności zabezpieczone będą z pierwszeństwem przed wszelkiemi innemi wierzytelnościami. W obrębie każdej z tych grup wierzytelności pierwszeństwo hipoteczne będą miały te wierzytelności, które na parcelowanej nieruchomości miały wyższy stopień hipoteczny.

Art. 22. Wierzycielem, w kolejności miejsc hipotecznych na nieruchomości parcelowanej, służy w granicach postanowień art. 19 prawo wyboru części nieruchomości, powstałych w wyniku parcelacji, pod zabezpieczenie swoich wierzytelności.

Art. 23. 1) Okręgowy urząd ziemski przystępuje do sporządzenia projektu segregacji wierzytelności, niewymienionych w art. 17, po zatwierdzeniu wykonalnem orzeczeniem projektu parcelacji, i po przeprowadzeniu segregacji wierzytelności, wymienionych w art. 17. O ile wszczęte zostało postępowanie sądowe, przewidziane w art. 29 — 30, okręgowy urząd ziemski wstrzyma czynności segregacyjne do czasu zakończenia tego postępowania.

2) Przed rozpoczęciem czynności segregacyjnych (art. 24) okręgowy urząd ziemski wystąpi do właściwego sądu hipotecznego z wnioskiem o dokonanie wpisu ostrzeżenia (adnotacji) o przystąpieniu do segregacji wierzytelności hipotecznych. Ostrzeżenie to (adnotacja) ma ten skutek, że od daty tego ostrzeżenia (adnotacji) wszelkie późniejsze zmiany stanu hipotecznego tak co do własności, jak i obciążeń pozostaną bez wpływu na przebieg postępowania segregacyjnego. Ostrzeżenie to (adnotacja) ulega wykreśleniu z chwilą ujawnienia w księdze hipotecznej (gruntowej) tytułów wymienionych w art. 27; za zgodą okręgowego urzędu ziemskiego ostrzeżenie (adnotacja) może być wykreślone w każdym czasie.

3) Projekt segregacji sporządzony będzie według stanu księgi hupotecznej (gruntowej) w dacie wpisu ostrzeżenia (adnotacji), przewidzianego w cz. 2.

Art. 24. Przystępując do sporządzenia projektu segregacji, okręgowy urząd ziemski wezwie wierzycieli do stawienia się w określonym terminie, celem dokonania prawa wyboru części nieruchomości, powstałych w wyniku parcelacji (art. 22). Wezwania winny być doręczone co najmniej na siedem dni przed tym terminem. Wezwania te wysyłane będą listami poleconemi pod podanemi przez wierzycieli adresami. Niestawienie się w wyznaczonym terminie uważane będzie za zrzeczenie się prawa wyboru działki.

Art. 25. 1) Projekt segregacji wraz z wykazem osób interesowanych okręgowy urząd ziemski składa okręgowej komisji ziemskiej. Orzeczenie okręgowej komisji ziemskiej, wydane na posiedzeniu jawnem, ustala segregację wierzytelności hipotecznych na podstawie projektu sporządzonego w myśl cz. 2 i 3 art. 18 i art. 19 — 24. W treści tego orzeczenia winna być zawarta również segregacja wierzytelności hipotecznych, dokonana w myśl cz. 2 art. 17 i cz. 1 art. 18.

2) Orzeczenia okręgowej komisji ziemskiej są ostateczne i nie podlegają zaskarżeniu do Najwyższego Trybunału Administracyjnego. Jednak osoby interesowane, które uważają, że prawa ich orzeczeniem okręgowej komisji ziemskiej w części ustalającej segregację, sporządzoną na podstawie projektu w myśl cz. 2 i 3 art. 18 i art. 19—24 zostały naruszone, mogą w ciągu czternastu dni po doręczeniu im odpisu orzeczenia okręgowej komisji ziemskiej zwrócić się do sądu o ponowne dokonanie segregacji. Po

upływie tego terminu, o ile nie zgłoszono wniosku o wszczęcie postępowania sądowego (cz. 1 art. 26), orzeczenia okręgowej komisji ziemskiej stają się wykonalnemi.

Art. 26. 1) Podania do sądu o ponowne dokonanie segregacji winny być w terminie wskazanym w cz. 2 art. 25 składane do okręgowego urzędu ziemskiego, który po dołączeniu akt postępowania przed urzędami i komisjami ziemskiemi niezwłocznie przesyła sprawę do sądu.

2) W okręgach sądów apelacyjnych w Lublinie, Warszawie i Wilnie segregację przeprowadza sąd w trybie postępowania incydentalnego, na pozostałym zaś obszarze w trybie postępowania niespornego. Właściwym do przeprowadzenia segregacji jest sąd właściwy dla postępowania przy przymusowej sprzedaży parcelowanej nieruchomości. Sąd dokonywając segregacji, może za podstawę orzekania przyjąć wyniki postępowania przed urzędami i komisjami ziemskiemi.

3) Od podań, wnoszonych w myśl cz. 1 pobierany będzie wpis stosunkowy w wysokości ½% od łącznej sumy segregowanych wierzytelności, nie wyższej jednak niż od sumy szacunku części nieruchomości, zbywanej w drodze parcelacji. Powyższe wpisy będą pobierane w pierwszej i drugiej instancji, a w instancji kasacyjnej (rewizyjnej) połowa tych wpisów, niezależnie od kaucji kasacyjnej.

Art. 27. Wykonalne orzeczenie okręgowej komisji ziemskiej (art. 25), jak również prawomocne orzeczenie sądowe (art. 26) stanowią tytuł do ujawnienia w księgach hipotecznych (gruntowych) wszelkich praw i zmian w istniejących prawach, zgodnie z treścią orzeczenia.

Koszty postępowania.

Art. 28. 1) Po wydaniu orzeczenia przez okręgową komisję ziemską w myśl cz. 1 art. 25 lub po umorzeniu postępowania w myśl art. 32, okręgowy urząd ziemski ustali koszty sporządzenia projektu segregacji oraz koszty postępowania przed okręgową komisją ziemską; koszty te obciążają właściciela nieruchomości. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może w drodze rozporządzenia ustalić ryczałtowe stawki opłat pobieranych przez urzędy ziemskie za dokonanie segregacji w myśl rozporządzenia niniejszego. Należności powyższe wpływają na dochód części parcelacyjnej funduszu obrotowego reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 26, poz. 236).

2) Postanowienia cz. 1 stosują się odpowiednio do kosztów postępowania, przewidzianego w art. 8 — 13 z tem, że koszty te ustala się po wydaniu przez okręgowy urząd ziemski orzeczenia, przewidzianego w cz. 1 art. 12.

3) Okręgowy urząd ziemski może uzależnić wszczęcie postępowania, przewidzianego w rozporządzeniu niniejszem, od złożenia przez właściciela nieruchomości zaliczki na koszty określone w cz. 1 i 2 w wysokości, oznaczonej przez okręgowy urząd ziemski.

Postępowanie sądowe, poprzedzające ustalenie stanu obciążeń.

Art. 29. O ile na parcelowanej nieruchomości istnieją obciążenia wymienione w pkt. a) do g) niniejszego artykułu, wówczas w celu umożliwienia ścisłego ustalenia stanu obciążeń tej nieruchomości, właściciel po uzyskaniu zaświadczenia, przewidzianego w art. 2 ustawy z dnia 12 marca 1932 r. o ułatwieniu spłaty uciążliwych zobowiązań obciążających gospodarstwa rolne lub nabywca nieruchomości w trybie postanowień art. 8 — 13 niniejszego rozporządzenia winni złożyć do sądu okręgowego, właściwego według miejsca położenia nieruchomości, podanie o dokonanie następujących czynności:

a) przerachowanie na złote zobowiązań hipotecznych, podlegających przerachowaniu w myśl rozporządzenia Przezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 30, poz. 213);

b) oszacowanie praw rzeczowych (ciężarów), których wartość pieniężna nie jest ujawniona, przyczem oszacowanie winno być dokonane według zasad ustalonych w rozporządzeniach Ministrów: Sprawiedliwości, Rolnictwa i Reform Rolnych, wydawanych na podstawie cz. 3 art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1927 r. o uregulowaniu ciężarów i wierzytelności, ciążących na przymusowo wykupionych nieruchomościach ziemskich (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 3, poz. 22);

c) zwolnienie części nieruchomości przeznaczonej do parcelacji od praw dożywotniego użytkowania, o ile stwierdzone będzie, że osoby, którym

prawa te służą, są nieznane z miejsca pobytu i o ile właściciel nieruchomości udowodni lub uprawdopodobni, że osoby te przynajmniej od 10 lat z praw tych nie korzystały;

d) skreślenie służebności gruntowych, które wygasły lub stały się bezprzedmiotowe, o ile skreślenie to nie narusza kompetencji władz ziemskich, określonych w rozporządzeniach Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 lutego 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 74 i 75);

e) skreślenie kaucyj hipotecznych, zabezpieczających zobowiązania, co do których dłużnik udowodni, że wygasły lub wierzyciel nie udowodni, że powstały; nie dotyczy to jednak kaucyj hipotecznych, zabezpieczających zobowiązania, których termin wykonania jeszcze nie nastąpił;

f) zastąpienie wpisem hipoteki (prawa zastawu) kaucyj hipotecznych, zabezpieczających zobowiązania, z których tytułu powstało dla wierzyciela określone roszczenie;

g) ustalenie sumy zobowiązań, zabezpieczonych przez wpis zastrzeżenia, o ile suma ta nie została we wpisie ujawniona.

Art. 30. Podania, składane w myśl art. 29, będą rozpatrywane przez sąd okręgowy jednoosobowo, poza zwykłą kolejnością spraw. Do właściwości sądowej oraz trybu postępowania mają zastosowanie postanowienia cz. 2 art. 26, przyczem w postępowaniu tem stosowane będą następujące uproszczenia:

a) postanowienie sądu, kończące postępowanie podlega zaskarżeniu do sądu apelacyjnego w terminie czternastu dni; skarga kasacyjna (rewizyjna od orzeczenia wydanego w II instancji nie służy;

b) w przypadkach, w których ustawa postępowania cywilnego przewiduje doręczenie przez obwieszczenie w pismach, stosowane będzie ogłoszenie jednorazowe, zamieszczone conajmniej na czternaście dni przed treminem rozprawy.

Art. 31. Od podań, wnoszonych do sądu w myśl art. 29, w sprawach wymienionych w pkt. b) do g), pobierany będzie wpis stały w wysokości 30 zł. od każdego prawa objętego podaniem — oddzielnie w każdej instancji

(art. 30),—a w sprawie wymienionej w art. 29 w pkt. a)— według obowiązujących przepisów o opłatach sądowych w sprawach związanych z przerachowaniem wierzytelności prywatno-prawnych.

Postanowienia końcowe.

Art. 32. W każdem stadjum postępowania, przewidzianego w rozporządzeniu niniejszem, właściciel parcelowanej nieruchomości może przedstawić układ, zawarty z wszystkiemi osobami interesowanemi w przedmiocie dobrowolnej segregacji lub bezciężarowego wydzielenia parcelowanego obszaru. Układ ten powinien być złożony w formie wymaganej dla oświadczeń ujawnianych hipotecznie. Ujawnianie tego układu w księdze hipotecznej (gruntowej) następuje ze stopniem hipotecznym ostrzeżeń (adnotacji), dokonanych w myśl cz. 1 art. 5, cz. 2 art. 23 rozporządzenia niniejszego i art. 2 ustawy z 13 lutego 1932 r. o ujawnieniu hipotecznem zezwoleń na parcelację (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 95). Złożenie takiego układu powoduje umorzenie będącego w toku postępowania.

Art. 33. 1) Osoby, których wierzytelności ulegają przymusowej segregacji, mają prawo wystąpić do właściwego sądu z powództwem przeciwko właścicielowi nieruchomości:

a) bądź o zabezpieczenie części wierzytelności przypadających na parcelowaną część nieruchomości, na innym majątku właściciela tej nieruchomości;

b) bądź o spłatę części ich wierzytelności, przypadających na parcelowaną część nieruchomości, jeżeli spłata może być dokonana z posiadanych przez właściciela, poza parcelowanym majątkiem, środków bez zachwiania jego egzystencji gospodarczej,

— w obu przypadkach — jeśli przeprowadzenie segregacji utrudnia znacznie ściągnięcie wierytelności.

2) Postępowanie, przewidziane w cz. 1, nie wstrzymuje postępowania, unormowanego rozporządzeniem niniejszem.

Art. 34. 1) W przypadku zastosowania rozporządzenia niniejszego nie mają mocy prawnej:

a) rygory, zakazujące segregacji wierzytelności;

b) rygory, zakazujące przedterminowej lub częściowej spłaty wierzytelności, przyczem postanowienie to nie dotyczy instytucyj kredytu długoterminowego.

2) Rygory, zakazujące zbywania obciążonego gruntu przed spłaceniem wierzytelności, nie mają mocy prawnej w razie zbycia gruntu w drodze parcelacji lub w trybie art. 8 — 13 rozporządzenia niniejszego.

3) Toczące się postępowanie spadkowe nie przerywa postępowania, unormowanego w rozporządzeniu niniejszem i nie stanowi przeszkody do ujawnienia w księgach hipotecznych (gruntowych) zmian w istniejących prawach na podstawie tytułów uzyskanych w trybie rozporządzenia niniejszego. W przypadku śmierci osoby, będącej stroną w postępowaniu, unormowanem rozporządzeniem niniejszem, sąd na wniosek okręgowego urzędu ziemskiego wyznaczy kuratora masy spadkowej, któremu służyć będą wszelkie uprawnienia kuratora spadku wakującego.

Art. 35. Opłaty w postępowaniu hipotecznem oraz stawki wynagrodzenia, ustalone w taksie dla pisarzy hipotecznych za czynności, dokonywane na podstawie tytułów, uzyskanych w trybie rozporządzenia niniejszego, ulegają obniżeniu o połowę.

Art. 36. Jeżeli wierzytelności, które w wyniku segregacji przypadną na działki zbyte w drodze parcelacji, lub poszczególne ich raty kapitalne, będą wymagalne już w dniu przepisania prawa własności na nabywców lub stałyby się wymagalne w okresie trzech lat od tej daty, — okręgowy urząd ziemski władny będzie na wniosek nabywcy odroczyć ich płatności na trzy lata, licząc od daty przepisania tytułu własności działki na nabywcę. Odroczenie to nie rozciąga się na odsetki od tych wierzytelności.

2) Od chwili wpisu ostrzeżenia (adnotacji), przewidzianego w art. 4 aż do jego wykreślenia, nie może być z wyjątkiem przymusowego prawa zastawu wszczęta egzekucja z nieruchomości, będącej przedmiotem postępowania, unormowanego w rozporządzeniu niniejszem, jednak wierzyciele hipoteczni mogą w celu przeprowadzenia egzekucji z części nieulegającej parcelacji, zgłosić wniosek o wydzielenie hipoteczne tej części nieruchomości, przyczem związane z tem koszty ponosi wnioskodawca.

3) Postanowienia cz. 1 i 2 nie dotyczą wierzytelności instytucji kredytu długoterminowego.

Art. 37. Sumy, składane do depozytu Państwowego Banku Rolnego w myśl powołanej ustawy z dnia 12 marca 1932 r. oraz rozporządzenia niniejszego, podlegają oprocentowaniu w wysokości nie niższej, aniżeli wkłady składane na rachunek bieżący w tymże Banku.

Art. 38. 1) Z kwot wpłaconych przez nabywców do depozytu Państwowego Banku Rolnego w myśl art. 5 ustawy z dnia 12 marca 1932 r. o ułatwieniu spłaty uciążliwych zobowiązań, obciążających gospodarstwa rolne, mogą być za zgodą tych nabywców wypłacone właścicielowi na koszty parcelacji oraz na spłaty zaległych rat instytucyj kredytu długoterminowego lub innych uciążliwych zobowiązań, sumy, jakie okręgowy urząd ziemski uzna na ten cel za niezbędne. Zgoda nabywców nie będzie wymagana, jeżeli sumy, przez nich wpłacone, będą przez właściciela parcelowanej nieruchomości zabezpieczone w sposób, który okręgowy urząd ziemski uzna za dostateczny.

2) Parcelujący, który sum wpłaconych mu przez nabywców nie złoży do depozytu Państwowego Banku Rolnego w przeciągu czternastu dni od ich otrzymania, podlega karze aresztu do 6 tygodni i grzywny do 3000 zł albo jednej z tych kar. Rozpoznawanie tych przestępstw należy do władz administracyjnych.

Art. 39. 1) Jeżeli przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego zostało wydane zezwolenie na parcelację nieruchomości i parcelacja ta prowadzona jest z zastosowaniem ustawy z dnia 12 marca 1932 r. o ułatwieniu spłaty uciążliwych zobowiązań, obciążających gospodarstwa rolne, — rozporządzenie niniejsze może być zastosowane do tej nieruchomości na wniosek parcelującego z wyłączeniem jednak postanowień art. 8 — 13.

2) W przypadkach stosowania rozparządzenia niniejszego nie będzie miał zastosowania art. 57 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1).

Art. 40. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 41. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister: *Wł. Zawadzki*

Minister Spraw Wewnętrznych *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu; *Jan Piłsudski*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecena Publicznego: *J. Jędrzejewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *Sew. Ludkiewicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzychi*

Minister Komunikacji: *Kühn*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczt i Telegrafów: *Boerner*

(Dz. Ust. R. P. Nr. 72, poz. 654).

3.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 1 września 1932 r.

w sprawie kosztów, związanych z uregulowaniem prawa własności gruntów oddanych w drodze parcelacji w posiadanie nabywców

Na podstawie cz. 2 art. 16 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o uregulowaniu prawa własności gruntów, oddanych w drodze parcelacji w posiadanie nabywców na obszarze województw centralnych i wschodnich (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 308), zarządzam co następuje:

§ 1. Koszty, związane z postępowaniem przewidzianem w ustawie z dnia 18 marca 1932 r. o uregulowaniu prawa własności gruntów, oddanych w drodze parcelacji w posiadanie nabywców na obszarze województw centralnych i wschodnich (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 308), łącznie z kosztami czynności przygotowawczych, z wyłączeniem kosztów pomiarów, obliczane będą według następujących stawek ryczałtowych:

a) jeżeli łączny obszar działek objętych postępowaniem nie przekracza 100 ha, stawka wynosić będzie 2 zł od hektara, najmniej jednak 100 zł od całego obszaru;

b) jeżeli obszar objęty postępowaniem wynosi od 100 do 200 ha — 1 zł 50 gr od hektara, najmniej jednak 200 zł od całego obszaru;

c) jeżeli obszar objęty postępowaniem przekracza 200 ha—1 zł od hektara, najmniej jednak 300 zł od całego obszaru.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *Sew. Ludkiewicz*

(Dz. Ust. R. P. Nr. 77, poz. 693).

4.

ZARZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych

z dnia 30 lipca 1932 r.

w sprawie wpisywania koni do ksiąg stadnych w r. 1932 z pominięciem niektórych warunków, ustalonych w zasadach prowadzenia tych ksiąg.

Na podstawie art. 27 dekretu z dnia 3 stycznia 1918 r. o tymczasowej organizacji władz naczelnych (Dz. Pr. K. P. Nr. 1, poz. 1) zarządzam co następuje:

§ 1.

W drodze wyjątku od zasad prowadzenia ksiąg stadnych koni, ustalonych zarządzeniem Ministra Rolnictwa z dnia 4 grudnia 1931 r. w sprawie ksiąg stadnych koni („Monitor Polski" Nr. 295, poz. 390), mogą być do dnia 31 grudnia 1932 r. wpisywane do odpowiednich ksiąg stadnych konie — bez zachowania terminów prekluzyjnych przewidzianych

w pkt. 2 § 2, w § 3 i w § 4 Zasad prowadzenia „Polskiej księgi stadnej koni pełnej krwi angielskiej" (załącznik Nr. 1 do zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 4 grudnia 1931 r.),

w pkt. 2 § 2, w § 3 i w § 4 Zasad prowadzenia „Polskiej księgi stadnej koni wysokiej półkrwi angielskiej"

(załącznik Nr. 2 do zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 4 grudnia 1931 r.),

w pkt. 2 § 2, w § 3 i w § 4 Zasad prowadzenia „Polskiej księgi stadnej koni arabskich czystej krwi" (załącznik Nr. 3 do zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 4 grudnia 1931 r.),

w pkt. 2 § 2, w § 3 i w § 4 Zasad prowadzenia „Polskiej księgi stadnej koni arabskich chowanych w czystości krwi" (załącznik Nr. 4 do zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 4 grudnia 1931 r.),

w pkt. 2 § 3, w § 4 i w § 5 Zasad prowadzenia „Polskiej księgi stadnej koni anglo-arabskich czystej krwi" (załącznik Nr. 5 do zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 4 grudnia 1931 r.) oraz

w pkt. 2 § 3, w § 4 i w § 5 Zasad prowadzenia „Polskiej księgi stadnej koni anglo-arabskich wysokiej półkrwi" (załącznik Nr. 6 do zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 4 grudnia 1931 r.).

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
w z. (—) *Wiktor Leśniewski*,
Podsekretarz Stanu.

(„Monitor Polski" Nr. 199, poz. 234).

5.

OBWIESZCZENIE

Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych

z dnia 6 lipca 1932 r.

o wydawaniu zaświadczeń na wolny od cła wywóz trzody chlewnej i mięsa wieprzowego.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 15 listopada 1930 r. w sprawie ceł wywozowych (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 612) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 23

lutego 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 126) podaje się do wiadomości, co następuje:

§ 1.

Zaświadczenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu, przewidziane w uwadze 2 do poz. 257 i uwadze 1 do poz. 258 taryfy celnej wywozowej, ustalonej rozporządzeniem z dnia 15 listopada 1930 r. w sprawie ceł wywozowych (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 612) w brzmieniu podanem przez rozporządzenie z dnia 5 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 146) będą wydawane za pośrednictwem Wywozowej Komisji Rozdzielczej, której biuro będzie mieściło się przy Państwowym Instytucie Eksportowym.

§ 2.

Wymieniona w § 1 Wywozowa Komisja Rozdzielcza składa się z następujących członków:

a) trzech członków i 2 zastępców członków, wydelegowanych przez Związek Izb Przemysłowo - Handlowych,

b) trzech członków i 2 zastępców członków, wydelegowanych przez Izby i organizacje rolnicze, a zatwierdzonych przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych,

c) przewodniczącego, wyznaczonego przez Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

W razie nieobecności członków zastępują ich zastępcy.

Komisja rozstrzyga większością głosów, przyczem Ministerstwu Przemysłu i Handlu, działającemu w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Reform Rolnych, przysługuje prawo zmiany decyzji Komisji lub powzięcia decyzji w razie braku uchwały Komisji. Budżet Komisji podlega zatwierdzeniu przez Ministra Przemysłu i Handlu.

§ 3.

W pracach Komisji brać mogą udział z głosem doradczym rzeczoznawcy z grona związków lub kół zainteresowanych w wywozie poszczególnych towarów, zaproszeni przez przewodniczącego Komisji.

§ 4.

Za zgodą Ministerstwa Przemysłu i Handlu, działającego w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Re-

form Rolnych, mogą być tworzone okręgowe filje Wywozowej Komisji Rozdzielczej.

§ 5.

Regulamin Wywozowej Komisji Rozdzielczej zatwierdza Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 6.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 1 lipca 1932 r.

Minister Przemysłu i Handlu: (—) *Zarzycki*
Minister Skarbu: (—) *Jan Piłsudski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Sew. Ludkiewicz

(Monitor Polski Nr. 156, poz. 193).

6.

POZA WYŻEJ WYMIENIONEMI UKAZAŁY SIĘ NASTĘPUJĄCE ROZPORZĄDZENIA:

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o zapobieganiu skutkom trudności płatniczych w rolnictwie (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 652).

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o rejestrowym zastawie rolniczym (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 655).

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 656).

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. w sprawie wyłączeń z Ordynacji Zamoyskiej (Dz. U. R. P. Nr. 74 poz. 666).

Obwieszczenie Ministra Reform Rolnych i Ministra Skarbu z dnia 21 czerwca 1932 r. w sprawie umorzenia obligacyj I-ej Serji 5% państwowej renty ziemskiej (Monitor Polski Nr. 149, poz. 187).

Obwieszczenie Ministra Reform Rolnych i Ministra Skarbu z dnia 21 czerwca 1932 r. w sprawie umorzenia obligacyj I-ej Serji 5% państwowej renty ziemskiej (Monitor Polski Nr. 149, poz. 188).

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 czerwca 1932 r. w sprawie trybu oszacowania dóbr skonfiskowanych przez b. rządy zaborcze uczestnikom walk o niepodległość, a podlegających wydaniu przez Państwo Polskie oraz w sprawie wyznaczenia władz i określenia ich postępowania w związku z wymiarem i poborem podatku od tych dóbr (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 491).

Rozporządzenie Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 24 sierpnia 1932 r. w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie powołania delegatów do spraw finansowo-rolnych (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 658).

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 sierpnia 1932 r. w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie określenia instytucyj, powołanych do współdziałania przy stosowaniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o zapobieganiu skutkom trudności płatniczych w rolnictwie (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 659).

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 sierpnia 1932 r. w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie określenia instytucyj, powołanych do udzielania opinji przy stosowaniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o utworzeniu urzędów rozjemczych dla spraw kredytowych małej własności rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 660).

Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 1 września 1932 r. w sprawie wydawania zaświadczeń kwalifikacyjnych przy wywozie chmielu (Monitor Polski Nr. 206, poz. 239).

7.

OKÓLNIK MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH Nr. 2

z dnia 13 września 1932 r.

w sprawie organizacji rewizji i kierowania pracami pomiarowemi.

W związku z wejściem w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o unor-

mowaniu właściwości władz i trybu postępowania w zakresie administracji rolnictwa i reform rolnych (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) Ministerstwo w celu należytego zorganizowania kierownictwa w pracach pomiarowych i nadzoru nad ich wykonywaniem na gruncie zarządza, co następuje:

1) personel rewidujący w Wydziałach Technicznych Okręgowych Urzędów Ziemskich składa się z rewidentów pomiarów, względnie mierniczych, nadających się do pełnienia obowiązków rewidentów, oraz przydzielonych im do pomocy w czynnościach rewizyjnych techników pomiarowych;

2) ilość personelu tecniczno-pomiarowego, przeznaczanego wyłącznie do czynności rewizyjnych, określa Wydział Techniczny Okręgowego Urzędu Ziemskiego w nawiązaniu do projektu planu prac, zamierzonych do wykonania i rewizji technicznej w ciągu roku. Po zatwierdzeniu planów robót Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego ustala ostatecznie na wniosek Naczelnika Wydziału Technicznego ilość i skład imienny techników, potrzebnych do czynności rewizyjnych na okres roczny. Zasadniczo ilość tych techników nie powinna przekraczać ilości osób, zatrudnionych stale czynnościami rewizyjnemi w ciągu roku bieżącego;

3) przydzielony do pomocy rewidentom pomiarów, względnie mierniczym pełniącym ich obowiązki, personel rewidujący przeprowadza czynności rewizyjne w Wydziale Technicznym O. U. Z. pod kierownictwem rewidentów. Przydziału techników z tego personelu każdemu z rewidentów dokonywa Naczelnik Wydziału Technicznego O. U. Z.;

4) zgodnie ze zmianami, wprowadzonemi w Instrukcji z dnia 1-go lipca 1927 r. dla Okręgowych Urzędów Ziemskich w sprawie rewizji na gruncie prac pomiarowych i kameralnego sprawdzania operatów pomiarowych oraz instrukcji dla rewidentów pomiarów (Dz. Urz. M. R. R. r. 1927 Nr. 13) Ministerstwo wyjaśnia, że czynności rewizyjne składają się z dwóch etapów: pierwszy — sprawdzenie kameralne, którego celem jest stwierdzenie drogą kontrolnych obliczeń względnie kontrolnych pomiarów na gruncie prawidłowości technicznego wykonania pracy i drugi — rozpatrzenie kameralne, polegające na stwierdzeniu prawidłowości sporządzenia ostatecznych dowodów pomiarowych;

5) przed wydaniem orzeczeń, zatwierdzających projekty powstałe w wyniku przebudowy ustroju rolnego, z wyjątkiem prac, dotyczących parcelacji majątków prywatnych, Wydział Techniczny O. U. Z. wydaje opinje w wyniku przeprowadzonego sprawdzenia kameralnego odnośnych dowodów pomiarowych. Po rozpatrzeniu ostatecznych dowodów pomiarowych Wydział Techniczny wydaje opinje przez ich zatwierdzeniem;

6) do czynności rewizyjnych szczególniej w sezonie zimowym poza personelem, wskazanym w p. 2 niniejszego pisma, mogą być również wykorzystani właśni technicy wykonawcy prac pomiarowych w okresach, gdy nie są zatrudnieni wykonywaniem powierzonych im robót;

7) rewidenci pomiarów w swoich rejonach winn nadzorować nad pracami mierniczych O. U. Z. i mierniczych przysięgłych, o ile ci ostatni wykonywują prace, związane z przebudową ustroju rolnego.

Rewidenci pomiarów winni nietylko rewidować prace pomiarowe wtedy, gdy projekty są już opracowane i wniesione na grunt, ale, dokonywując inspekcji, winni mieć nad niemi nadzór od samego początku, szczególniej zaś, gdy objekty są trudne do wykonania, wykonawcy niedostatecznie doświadczeni, albo niedostatecznie znani na terenie Okręgu. Konieczne jest, ażeby we właściwym czasie rewident mógł zapobiec wadliwej organizacji pracy i wadliwemu jej wykonaniu, ażeby mógł doradzić i dopomóc wykonawcom w usunięciu napotkanych trudności. Rewidenci muszą być stale dobrze uświadomieni o stanie prac w poszczególnych objektach rejonu, obeznani z trudnościami które się napotykają przy ich wykonywaniu, oraz czuwać nad tem, by mierniczowie przysięgli, przeprowadzający prace dla Urzędów Ziemskich, osobiście kierowali temi pracami i wykonywali te czynności, w których w myśl obowiązujących ustaw i przepisów nie mogą posługiwać się zastępcami. W szczególności rewidenci pomiarów winni mieć na uwadze, by mierniczowie przysięgli przy wykonywaniu na gruncie prac, dotyczących przebudowy ustroju rolnego, posługiwali się właściwym personelem pomocniczym zgodnie z wymaganiami ustawy o mierniczych przysięgłych z dnia 15 lipca 1925 r. oraz rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy;

8) rewidenci pomiarów winni być w stałym kontakcie z właściwemi Powiatowemi Urzędami Ziemskiemi i współpracować jaknajbliżej z komisarzami ziemskimi

w sprawowaniu nadzoru nad wykonywanemi przez mierniczych pracami oraz w udzielaniu wyjaśnień i opinij w sprawach techniki pomiarowej i regulacyjnej;

9) rewidenci pomiarów są odpowiedzialni przed Okręgowym Urzędem Ziemskim za ogólny stan prac w rejonie i nie później niż 5 dnia każdego miesiąca winni składać sprawozdanie do Okręgowego Urzędu Ziemskiego z podaniem ogólnego stanu prac w rejonie, wyników rewizyj i inspekcyj prac poszczególnych partyj mierniczych;

10) przy wykonywaniu rewizji rewidenci kierują się odpowiednio zmienionemi instrukcjami z dnia 1 lipca 1927 r. dla Okręgowych Urzędów Ziemskich i rewidentów pomiarów;

11) rewidenci pomiarów, względnie pełniący ich obowiązki przed rozpoczęciem sezonu polowego winni otrzymać polecenie odbycia podróży służbowej na cały okres robót polowych. W piśmie delegacyjnem należy podać powiaty, wchodzące w skład rejonu rewidenta. Rewident winien być zaopatrzony w wyciąg z planu robót, obejmujący prace jego rejonu. O zaszłych zmianach w planie robót rewidenci pomiarów natychmiast winni być zawiadamiani;

12) rewidenci pomiarów wykonywują rewizje i wyjazdy do poszczególnych objektów swego rejonu z własnej inicjatywy w miarę uznanej przez nich potrzeby, porozumiewając się w tym względzie z Naczelnikiem Wydziału Technicznego i informując o swych zamierzeniach oraz o wynikach rewizji i inspekcji właściwego komisarza ziemskiego;

13) o wyznaczonych do rejonów rewidentach muszą być powiadomione Powiatowe Urzędy Ziemskie oraz mierniczowie, pracujący na terenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego;

14) rewidenci pomiarów na koszty podróży i diety (Dz. U. R. P. 1932 r. Nr. 71, poz. 651) otrzymują zaliczki, które po wydatkowaniu i złożeniu rachunków podlegają uzupełnieniu. Wysokość zaliczki ustala Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w zależności od posiadanych na ten kredytów;

15) organizacja rewizji technicznej prac pomiarowych na terenie każdego Okręgowego Urzędu Ziemskiego w myśl podanych powyżej wskazań winna być przeprowadzona pod kątem jaknajdalej idących oszczędności w środkach i personelu technicznym, gwarantując jednocześnie sprawne i szybkie wykonywanie czynności rewizyjnych. Na-

czelnik Wydziału Technicznego O. U. Z., będąc całkowicie odpowiedzialnym za należytą organizację tego działu pracy, winien w celu wykonywania ogólnego nadzoru nad pracami mierniczemi na terenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego oraz ujednostajnienia działalności rewidentów pomiarów dokonywać lustracji robót na gruncie, przeprowadzając ją w miarę możności łącznie z Naczelnikiem Wydziału Urządzeń Rolnych Okręgowego Urzędu Ziemskiego.

Jednocześnie uchyla się pismo okólne Ministerstwa Reform Rolnych z dnia 22 maja 1928 r. Nr. 570/T. w sprawie organizacji rewizji i kierowania pracami pomiarowemi.

Minister: *Sew. Ludkiewicz*

(Załącznik do pisma M. R. i R. R. Nr. T. 8-a — 32 z dnia 19 września 1932 r. do wszystkich O. U. Z. oraz P. B. R.).

8.

JEDNOLITY TEKST

zarządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 15 stycznia 1931 r., uzupełnionego zarządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 13 września 1932 r., w przedmiocie zawartości, sprawdzania i zatwierdzania operatów pomiarowych w pracach, związanych z przebudową ustroju rolnego, na obszarze województw: białostockiego, kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego, nowogródzkiego, poleskiego, warszawskiego, wileńskiego i wołyńskiego.

Na mocy punktu g art. 2 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o zakresie działania Ministra Reform Rolnych i organizacji urzędów i komisyj ziemskich (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 706) zarządza się, co następuje:

A. Zawartość operatów pomiarowych przedkładanych okręgowym urzędom ziemskim.

§ 1. Operaty pomiarowe, sporządzane przez mierniczych Okręgowych urzędów ziemskich i przysięgłych we wszystkich pracach, związanych z przebudową ustroju rolnego, winny być sporządzone zgodnie z postanowieniami §§ 78 — 87 Instrukcji Technicznej, ogłoszonej w załączniku do rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 13-go lutego 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 205).

Do operatu pomiarowego winny być dołączone akta, dotyczące ustalenia i wznowienia granic oraz wszelkie obliczenia, pomocnicze wykazy i rejstry oraz inne materjały, dotyczące pomiarów i opracowania projektu.

Przy założeniu sieci trjangulacyjnej — wszelkie dane, dotyczące sieci oraz jej obliczenia winny stanowić w operacie pomiarowym oddzielny zeszyt.

Ponadto w poszczególnych pracach operaty pomiarowe winny zawierać:

1) w pracach, związanych z parcelacją majątków rządowych — drugi egzemplarz planu ostatecznego i trzeci egzemplarz rejestru pomiarowego dla załączenia do orzeczenia okręgowego urzędu ziemskiego (art. 61 ust. z dnia 28.XII. 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej — Dz. U. R. P. 1926 r. Nr. 1, poz. 1).

2) w pracach związanych z parcelacją majątków prywatnych — drugi egzemplarz planu ostatecznego i trzeci egzemplarz rejestru pomiarowego dla załączenia do orzeczenia zatwierdzającego projekt parcelacji.

§ 2. W pracach, związanych ze zniesieniem służebności i podziałem wspólnot dla objektów, wymagających scalenia, sporządza się pierworys i rejestr pomiarowy, a planu ostatecznego i drugiego egzemplarza rejestru pomiarowego sporządzać nie należy (§ 78 Instr. Techn. M. R. R. z dn. 13 lutego 1925 r.). W pracach, związanych ze zniesieniem służebności, gdzie mają zastosowanie uproszczone przepisy techniczne, przewidziane w art. 52 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 lutego 1927 r. o zniesieniu służebności w województwach kieleckiem, lubelskiem, łódzkiem, warszawskiem i zachodniej części województwa białostockiego (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 74), szkic i rejestr pomiarowy zastąpią dokumenty wymienione w ustępie poprzednim.

W razie przeprowadzenia jednocześnie ze scaleniem gruntów upełnorolnienia, lub zamiany gruntów — dowody pomiarowe na grunty, objęte temi pracami, stanowić będą plany na kalce płóciennej, sporządzone jako wykresy z odnośnej części pierworysu scaleniowego z wykazaniem niezbędnych danych geodezyjnych, oraz rejestry pomiarowe.

Przy zniesieniu służebności łącznie z zamianą gruntów ukazowych winny być sporządzone dwa rejestry pomiarowe: a) na grunty ukazowe, ulegające zamianie i b ogólny rejestr pomiarowy na wszystkie grunty wydzielone za serwituty i otrzymane za zamianę gruntów.

Wyżej wymienione wykresy z pierworysu winny zawierać dokładny tytuł: „Wykres z pierworysu (pełny tytuł) na grunty nabyte przez . . . . . . względnie zamienione na grunty z majątku (wsi) . . . . należącego do . . . .".

Wykresy z pierworysu i odnośne rejestry pomiarowe winny być podpisane przez mierniczego wykonawcę.

§ 3. Dowody pomiarowe, dotyczące obszaru wyłączenia, wydzielonego na podstawie cz. 4 art. 16 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej stanowią: a) plan (względnie wyciąg ze starego planu) obszaru wyłączenia sporządzony na kalce płóciennej, b) odrys z tego planu lub wyciągu na kalce papierowej i c) akta ustalenia i wznowienia granic.

§ 4. Mierniczowie okręgowych urzędów ziemskich i przysięgli w toku postępowania poszczególnych prac winni sporządzać dla użytku urzędów ziemskich oprócz dokumentów, wymienionych w §§ 1, 2 i 3, dokumenty względnie załączniki, przewidziane przez odnośne rozporządzenia.

§ 5. Przeznaczone dla hipotek i stron odrysy planów oraz odpisy rejestrów pomiarowych, za wyjątkiem spraw, związanych z parcelacją majątków prywatnych, jakoteż wyciągi z planów, niezbędne do uregulowania zmian granic jednostek administracyjnych, przewidziane w punkcie K § 42 rozporządzenia Ministrów Reform Rolnych i Sprawiedliwości z dnia 27 sierpnia 1928 r. w przedmiocie wykonania ustawy o scaleniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 763), mogą okręgowe urzędy ziemskie sporządzać własnemi środkami.

§ 6. Pierworysy i plany ostateczne winny być sporządzone na papierze rysunkowym dobrego gatunku, naklejonym na płótnie. Plany ostateczne, przewidziane w punktach 1 i 2 § 1, oraz odrysy planów, przewidziane w § 5 mogą być sporządzane na kalce płóciennej.

Rejestry pomiarowo-szacunkowe winny być sporządzane na papierze dobrego gatunku, a rejestry pomiarowe na dobrym papierze bezdrzewnym.

Rejestry pomiarowe winny być oprawione. Odrysy planów i odpisy rejestrów mogą być sporządzane z zastosowaniem fotolitografji, litografji lub innych sposobów rozmnażenia, gwarantujących dokładność odbitek oraz trwałość tak rysunków i napisów, jak też i papieru.

§ 7. Pierworysy, plany ostateczne, wyciągi i rejestry pomiarowe w pracach, wykonywanych przez mierniczych przysięgłych, winny być podpisane tylko przez wykonawców upoważnionych do wykonywania danych prac. Umieszczenie przez nich na dowodach pomiarowych ustawowo nieprzewidzianych pieczęci oraz stempli i napisów, nieprzewidzianych przez odnośne wzory Ministerstwa Reform Rolnych, jest niedopuszczalne.

§ 8. Wymienione w §§ 1 i 2 dokumenty, oprócz pierworysów, planów ostatecznych oraz rejestrów pomiarowych, winny być przez mierniczego skompletowane w porządku chronologicznym prac technicznych, wszyte do okładki, przenumerowane i, po wykazaniu na odwrocie pierwszej strony okładki zawarości akt, a na ostatniej karcie — ogólnej liczby kart, podpisane przez mierniczego.

Sporządzone przez mierniczego w sprawach scaleniowych rejestry: ogólny i pomiarowo-szacunkowe przed i po scaleniu winny być po zakończeniu sprawy dołączone do właściwych akt administracyjnych postępowania scaleniowego.

§ 9. Przy przesyłaniu operatów pomiarowych pierworysy i plany nie mogą być składane, lecz winny być zwijane na wałkach drewnianych.

Operat pomiarowy, wraz z aktami, dotyczącemi ustalenia i wznowienia granic, składany przez mierniczego po zakończeniu sprawy, winien być oprawiony, a w czasie wykonywania prac przechowywany w trwałej teczce.

B. Sprawdzanie i zatwierdzanie operatów pomiarowych.

§ 10. Operaty pomiarowe, dotyczące projektów, względnie ostatecznych dowodów pomiarowych, z wyjątkiem operatów przy parcelacji majątków prywatnych, podlegają sprawdzeniu i rozpatrzeniu kameralnemu z wydaniem o tych operatach opinji technicznych zgodnie z obowiązującemi przepisami.

§ 11. Operaty pomiarowe, w których zostaną ujawnione poważniejsze błędy lub braki, winny być przy piśmie, z załączeniem odpisu opinji technicznej, względnie wyciągu z tej opinji, zwrócone wykonawcom lub stronom interesowanym w celu ich poprawienia albo przerobiebienia, zależnie od ważności i ilości braków. Drobne po-

prawki i uzupełnienia mogą być dokonane przez osoby rewidujące; poprawki te winny być wyszczególnione w opinji technicznej.

§ 12. Sprawdzone względnie rozpatrzone dowody pomiarowe i uznane za sporządzone zgodnie z obowiązującemi przepisami technicznemi, mierniczy sprawdzający i rewident pomiarów zaopatrują pierworysy i plany w prawym dolnym rogu, a rejestry w końcu, w następujący napis:

„Pierworys, plan (rejestr) niniejszy sprawdzono".
Mierniczy rewidujący (podpis).
Rewident pomiarów (podpis).

§ 13. Ostateczne dowody pomiarowe, uznane za sporządzone zgodnie z obowiązującemi przepisami technicznemi we wszystkich pracach, związanych z przebudową ustroju rolnego, za wyjątkiem prac wymienionych w § 3 niniejszego zarządzenia oraz parcelacji majątków prywatnych, naczelnik wydziału technicznego okręgowego urzędu ziemskiego poświadcza, zaopatrując je w napisy:

a) „Pierworys (plan) niniejszy sporządzony prawidłowo i zgodnie z obowiązującą Instrukcją Techniczną".

b) „Rejestr niniejszy sporządzony prawidłowo i zgodnie z planem".

Napisy powyższe powinny być zaopatrzone datą i podpisem naczelnika wydziału technicznego.

§ 14. Szkice i rejestry pomiarowe, sporządzone z zastosowaniem uproszczonych przepisów technicznych (§ 2 ust. 2), po ich sprawdzeniu oraz stwierdzeniu zgodności z dobrowolną umową, względnie orzeczeniem komisarza służebnościowego, winny być zaopatrzone w napisy:

a) „Szkic niniejszy jest zgodny z dobrowolną umową z dnia . . . . . 19 . . r. (z orzeczeniem komisarza służebnościowego z dn. . . . . 19 . . r.)".

b) „Niniejszy rejestr pomiarowy jest zgodny ze szkicem i z dobrowolną umową z dnia . . . . . . 19 . . r. (z orzeczeniem komisarza służebnościowego z dn. . . . 19 . . . r.)".

Napisy powyższe powinny być podpisane przez naczelnika wydziału technicznego z podaniem daty.

§ 15. Poświadczone zgodnie z §§ 13 i 14 dowody pomiarowe podlegają zatwierdzeniu przez okręgowy urząd ziemski na wniosek naczelnika wydziału technicznego.

§ 16. Na zatwierdzonych przez okręgowy urząd ziemski zgodnie z § 15 pierworysach, planach ostatecznych, szkicach oraz rejestrach pomiarowych należy umieszczać napis:

„Zatwierdzono . . . . dnia . . . . 19 . . . r."
Napis ten winien być zaopatrzony podpisem prezesa okręgowego urzędu ziemskiego, datą oraz pieczęcią urzędu.

§ 17. Ostateczne dowody pomiarowe, dotyczące percelacji majątków prywatnych, poświadcza powiatowy urząd ziemski drogą umieszczenia następujących napisów:

a) „pierworys (plan) niniejszy jest zgodny z orzeczeniem z dnia . . . . 19 . . . r. Nr. . . ., mocą którego zatwierdzony został projekt parcelacji",

b) „Rejestr niniejszy jest zgodny z orzeczeniem z dnia . . . . 19 . . r. Nr. . . ., mocą którego zatwierdzony został projekt parcelacji".

Napisy powyższe winny być zaopatrzone podpisem komisarza ziemskiego, datą i pieczęcią urzędu.

§ 18. Plany (wyciągi), dotyczące prac, wymienionych w § 3 niniejszego zarządzenia, po ich rozpatrzeniu powiatowy urząd ziemski zaopatruje w napisy:

„Plan (wyciąg) niniejszy braków technicznych nie zawiera i jest zgodny z orzeczeniem powiatowego urzędu ziemskiego w . . . . . z dn. . . . . 19 . . . r. w sprawie wyłączenia . . . .".

Napisy powyższe winny być zaopatrzone podpisami naczelnika wydziału technicznego i komisarza ziemskiego, oraz datą i pieczęcią urzędu.

U w a g a. W sprawach parcelacyj majątków prywatnych i wyłączeń w myśl art. 16 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej, w których w charakterze I instancji decydował okręgowy urząd ziemski — poświadczenia i zaopatrzenia w napisy może dokonać również i okręgowy urząd ziemski.

C. Postępowanie w sprawach niezatwierdzonych przez b. urzędy rosyjskie oraz w sprawach prowadzonych po ustąpieniu władz rosyjskich, a przed wydaniem przez

władze polskie obowiązujących przepisów technicznych.

§ 19. Gdy przy sprawdzeniu w okręgowym urzędzie ziemskim dowodów pomiarowych, dotyczących spraw regulacyjnych, niezatwierdzonych przez b. urzędy gubernjalne do spraw włościańskich lub b. gubernjalne komisje urządzeń rolnych z powodu wybuchu wojny światowej, jak również dowodów pomiarowych, sporządzonych po ustąpieniu władz rosyjskich, a przed wejściem w życie obowiązujących przepisów technicznych, wydanych przez władze polskie, zostanie stwierdzone, że dowody pomiarowe są sporządzone zgodnie z obowiązującemi w tym okresie czasu przepisami technicznemi, to takowe należy zaopatrzyć w napisy:

a) „Pierworys (plan) niniejszy sporządzony jest prawidłowo".

b) „Rejestr niniejszy sporządzono prawidłowo i zgodnie z planem".

Poświadczone jak wyżej dowody pomiarowe zatwierdzają się zgodnie z §§ 15 i 16 niniejszego zarządzenia.

D. Przechowanie operatów pomiarowych

§ 20. We wszystkich pracach, związanych z przebudową ustroju rolnego, zatwierdzone (poświadczone) dowody pomiarowe — plany ostateczne wraz z odnośnemi rejestrami pomiarowemi przechowują okręgowe urzędy ziemskie.

Zatwierdzone (poświadczone) pierworysy wraz z pierwszemi egzemplarzami rejestrów pomiarowych oraz operatami pomiarowemi, do czsu przystosowania odpowiednich loklali dla archiwów w okręgowych urzędach ziemskich, winny być przesyłane do Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 21. Dowody pomiarowe, sporządzone w jednym egzemplarzu jak to: plany przy zniesieniu służebności i podziale wspólnot oraz szkice i wyciągi z pierworysów (planów) (§§ 2 i 3) razem z rejestrami przechowują okręgowe urzędy ziemskie.

E. Sporządzenie odrysów i odpisów na żądanie stron interesowanych.

§ 22. Z zatwierdzonych albo zaopatrzonych w odpowiednie poświadczenia dowodów pomiarowych na żą-

danie stron interesowanych okręgowe urzędy ziemskie winny wydawać za ustaloną opłatą odrysy planów i szkiców oraz odpisy rejestrów pomiarowych. Pierwsze i drugie mogą być wydawane w całości lub też w częściowych wyciągach.

§ 23. Odrysy planów i szkiców lub częściowe z nich wyciągi winny być sporządzane na papierze rysunkowym albo na kalce płóciennej.

§ 24. W razie potrzeby sporządzenia większej ilości częściowych wyciągów z planu może być sporządzona litograficznie, względnie innym sposobem rozmnożenia (§ 6), większa liczba odrysów. Na sporządzonych w ten sposób poszczególnych odrysach, wydawanych petentom, winny być kolorowane wyłącznie należące do nich kolonje lub parcele.

§ 25. Odrysy planów i szkiców w całości winny zawierać wszystkie dane geodezyjne i napisy, figurujące na dowodach oryginalnych.

§ 26. Częściowe wyciągi z planów, sporządzone drogą zwyczajnego kopjowania, winny zawierać wyłącznie rysunek kolonji lub parcel, należących do petentów z wykazaniem niezbędnych danych geodezyjnych, dotyczących tych kolonji lub parcel.

§ 27. Gdy nie wszystkie linje graniczne kolonji lub parcel, wykazanych na częściowym wyciągu posiadają dane geodezyjne (długości boków i wymiary kątów), wyciąg należy uzupełnić przez umieszczenie linji dowiązujących te kolonje lub parcele do utrwalonych na gruncie ciągów poligonowych albo obwodnicy z wykazaniem właściwych cyfrowych danych geodezyjnych. Linje te mogą być wykreślone schematycznie t. j. bez zachowania skali.

§ 28. Na częściowych wyciągach opisywać należy tylko grunty przyległe do kolonji lub parcel, wykazanych na wyciągu. Opis tych gruntów winien być sporządzony wyłącznie podług nazw miejscowości, względnie ustalonych na planie numerów poszczególnych kolonji lub parcel, bez wyszczególnienia nazwisk właścicieli.

Na częściowych wyciągach tytuły planów winny być wypisane całkowicie jak również rok ich sporządzenia oraz imię i nazwisko mierniczego wykonawcy.

W początku tytułu należy dodać wyrazy: „Częściowy wyciąg z . . . . .". Na odpisach rejestrów również

winien być podany pełny tytuł oryginału, rok sporządzenia oraz imię i nazwisko mierniczego wykonawcy.

§ 29. Przed poświadczeniem odrysów, wyciągów i odpisów takowe winny być sprawdzone i podpisane przez technika sprawdzającego.

§ 30. Odrysy planów i szkiców w całości winny być poświadczone przez umieszczenie na nich napisu:

„Odrys niniejszy jest zgodny z oryginałem i został wydany . . . . . (imię i nazwisko) . . . . . , na skutek podania z dnia . . . . 19 . . r. Nr. dz. . . . .".

§ 31. Wyciągi z planów winny być poświadczone przez umieszczenie napisu:

„Wyciąg niniejszy sporządzony prawidłowo i zgodnie z oryginałem i wydany został . . . . (imię i nazwisko) . . . . . . na skutek podania z dnia . . . . . 19 . . roku Nr. dz. . . . . ".

§ 32. Odpisy rejestrów i wyciągi z nich winny być zaopatrzone w napisy:

„Niniejszy odpis (wyciąg) z rejestru pomiarowego jest zgodny z oryginałem i został wydany . . . . . (imię i nazwisko) . . . . na skutek podania z dnia . . . 19 . . r. Nr. dz. . . . . . ".

§ 33. Napisy powyższe (§§ 30—32) winny być zaopatrzone podpisem naczelnika wydziału technicznego, datą, pieczęcią urzędu i numerem dziennika.

§ 34. Napisy przewidziane w §§ 13 — 19, 30 — 32 winny być umieszczane z prawej strony przy tytule planu, a w rejestrach w końcu.

§ 35. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dn. ogłoszenia.

Minister: *Sew. Ludkiewicz*

(Załącznik do pisma M. R. i R. R. Nr. T. 8a — 32 z dn. 19 września 1932 r. do wszystkich O. U. Z. oraz P. B. R.).

9.

JEDNOLITY TEKST

Instrukcji z dnia 1 lipca 1927 roku, uzupełnionej okólnikiem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 13 września 1932 roku Nr. 1, dla Okręgowych Urzędów Ziemskich w sprawie rewizji na gruncie prac pomiarowych i kameralnego sprawdzenia operatów pomiarowych.

§ 1. Rewizja na gruncie prac pomiarowych, związanych z przebudową ustroju rolnego, winny być dokonywane:

a) w pracach scaleniowych po prowizorycznem wyznaczeniu projektu scalenia na gruncie oraz w wypadkach zaskarżenia przez strony interesowane ustalenia starego stanu posiadania, organizując zakres rewizji o ile możności tylko do działek zaskarżonych;

b) w pracach związanych z likwidacją serwitutów podziałem wspólnot i zamianą gruntów oraz w pracach, związanych z parcelacją majątków rządowych, konieczność dokonania rewizji uzależnia się od obszaru i trudności technicznego wykonania poszczególnych prac, od wyników kameralnego sprawdzenia operatów pomiarowych, jak również od ewentualnych skarg na czynności mierniczego.

§ 2. W celu osiągnięcia racjonalnego wykorzystania personelu rewidującego okręgowy urząd ziemski corocznie przed rozpoczęciem sezonu polowego przydziela na przeciąg całego roku każdemu rewidentowi pomiarów rejon dla rewizji i inspekcji prac pomiarowych, obejmujący teren działalności jednego, względnie kilku powiatowych urzędów ziemskich.

Obszar rejonu, przydzielony każdemu rewidentowi pomiarów, winien być uzależniony od ilości rewidentów pomiarów oraz od ilości zamierzonych do wykonania — w ciągu roku — prac przez okręgowy urząd ziemski.

§ 3. Określenie ilości rewizji na gruncie w poszczególnych pracach pozostawia się do uznania okręgowego urzędu ziemskiego z tem zastrzeżeniem, że w pracach scaleniowych rewizja prowizorycznie wyznaczonego na gruncie projektu winna być bezwzględnie dokonana.

§ 4. Rewizja wyznaczonego na gruncie projektu zasadniczo winna być dokonana niezwłocznie po wprowadzeniu projektów na grunt przez mierniczego oraz sporządzeniu przezeń dowodów pomiarowych, dotyczących projektu.

W razie niemożności dokonania przez okręgowy urząd ziemski rewizji na gruncie w powyższym okresie czasu, okręgowy urząd ziemski wyznacza datę wykonania rewizji, komunikując o tem mierniczemu.

§ 5. W czasie trwania rewizji polowej, jak również przy wykonywaniu przez rewidującego sprawdzenia kameralnego operatu pomiarowego, mierniczy uprawniony i jego personel pomocniczy winni dopomagać rewidującemu w jego czynnościach.

§ 6. Przeprowadzenie rewizji technicznej winno dotyczyć również uzgodnienia wykonania technicznego z postępowaniem formalno-prawnem.

§ 7. Przy dokonywaniu czynności rewizyjnych na gruncie rewidujący winien zbadać zgłaszane mu skargi, dotyczące strony technicznej i w wypadku słuszności tych skarg polecić mierniczemu dokonanie niezbędnych poprawek.

§ 8. O dokonanej rewizji na gruncie rewidujący spisuje protokół, który podpisuje rewidujący i obecny przy rewizji mierniczy. Odpis protokółu rewidujący doręcza mierniczemu.

§ 9. We wszystkich pracach rewidujący po zakończeniu swych czynności kieruje do okręgowego urzędu ziemskiego protokół rewizji wraz z innemi dowodami rewizyjnemi. Ponadto w pracach scaleniowych rewidujący o wyniku rewizji zawiadamia powiatowy urząd ziemski (wzór zawiadomienia podany w Dz. Urz. M. R. R. z r. 1926 Nr. 14 na str. 200 i 201).

§ 10. Tryb dokonywania rewizji technicznej na gruncie ujmuje osobna instrukcja dla rewidujących.

§ 11. Sporządzone w toku postępowania dowody pomiarowe winny być sprawdzane kameralnie w sposób następujący:

a) w sprawach scaleniowych sprawdzenie kameralne dowodów pomiarowych odbywa się zasadniczo w czasie rewizji polowej i tylko w wypadkach uzasadnionych może być zakończone w okręgowym urzędzie ziemskim;

Przy sprawdzaniu kameralnem winny być przedewszystkiem sprawdzone ekwiwalenty wszystkich tych uczestników scalenia, którzy zgłosili skargi na czynności mierniczego, a kótrych ekwiwalenty nie były sprawdzone w czasie rewizji polowej, oraz winien być, sporządzony wyciąg porównawczy według ustalonego wzoru.

Ostateczne dowody pomiarowe podlegają rozpatrzeniu kameralnemu w celu stwierdzenia, czy ostatecznie wykończone dowody nie zawierają braków i omyłek;

b) w sprawach parcelacji majątków rządowych, zniesienie służebności, zamiany gruntów oraz podziału wspólnot sprawdzenie kameralne dowodów pomiarowych winno być dokonywane w zakresie niezbędnym dla stwierdzenia, czy dowody pomiarowe zostały sporządzone prawidłowo.

Zakres prac sprawdzania kameralnego dla poszczególnych spraw ustala okręgowy urząd ziemski, kierując się wynikiem rewizji polowej, stanem operatu pomiarowego, stopniem zaufania do mierniczego oraz ilością sił rewidujących.

Do sprawdzania obliczeń winien być zastosowany system wyrywkowy.

c) w sprawach parcelacji majątków prywatnych dowody pomiarowe nie podlegają rewizji na gruncie i sprawdzeniu kameralnemu. W wyjątkowych wypadkach, gdy wskazane dowody wzbudzają wątpliwość, mogą być na skutek polecenia naczelnika wydziału technicznego poddane rewizji technicznej.

§ 12. Wynik każdego sprawdzenia kameralnego winien być ujęty w formę opinji technicznej, potwierdzonej przez rewidenta pomiarów i akceptowany przez naczelnika wydziału technicznego. Wzory opinji technicznej załącza się.

§ 13. W b. dzielnicy austrjackiej oprócz niniejszych przepisów należy stosować odnośne przepisy austrjackiej instrukcji katastralnej z 1907 r. (wskazówki pomiarowe).

§ 14. W b. dzielnicy pruskiej oprócz niniejszych przepisów obowiązują przepisy przeprowadzenia rewizji zawarte w pruskiej instrukcji katastralnej.

§ 15. Na terenie województwa śląskiego w części górnośląskiej należy stosować dotychczas obowiązujące na tym terenie przepisy.

Minister: *Sew. Ludkiewicz*

(Załącznik do pisma M. R. i R. R. Nr. T. 8a — 32 z dnia 19 września 1932 r. do wszystkich O. U. Z. i P. B. R.).

10.

JEDNOLITY TEKST

Instrukcji z dnia 1 lipca 1927 roku, uzupełnionej okólnikiem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 13 września 1932 roku Nr. 1, dla rewidentów pomiarów Okręgowych Urzędów Ziemskich

§ 1. Rewizje robót pomiarowych na gruncie należy dokonywać w następującym porządku:

a) przejrzenie notatek polowych,
b) sprawdzenie prawidłowości odgraniczenia objektu,
c) sprawdzenie obliczeń,
d) sprawdzenie trwałości znaków granicznych,
e) sprawdzenie na gruncie kątów i boków poligonów obwodowych i związkowych,
f) założenie ciągów rewizyjnych między punktami poligonu obwodowego i związkowych,
g) sprawdzenie pomiaru starego stanu posiadania,
h) sprawdzenie granic w nowowydzielonych kolonjach,
i) sprawdzenie zgodności czynności technicznych z dowodami formalno-prawnemi.

Uwaga: W sprawach scaleniowych należy sprawdzić prawidłowość obliczenia i wydzielenia ekwiwalentu dla poszczególnych gospodarstw.

§ 2. Przy przeglądaniu notatek należy sprawdzić wyrywkowo, czy średnie wartości kątów i miar były wprowadzone prawidłowo, a dane cyfry notatnika zgadzają się z pierworysem i wyliczeniami.

§ 3. W razie ujawnienia drobnych braków w notatkach należy wskazać je mierniczemu, żądając unikania ich w przyszłości.

§ 4. Przy sprawdzaniu prawidłowości odgraniczenia objektu należy stwierdzić, czy zostało ono dokonane zgodnie z obowiązującemi przepisami i czy sporządzone dokumenty formalno-prawne żadnych wątpliwości nie budzą.

§ 5. Sprawdzając obliczenia, należy się przekonać, czy były one prowadzone wyraźnie, zrozumiale i systematycznie, czy wykonawca kontrolował swoją pracę, czy prawidłowo zostało wykonane wyrównanie związku poligonowego, czy odchyłki w kątach i w ciągach są dopuszczalne, czy rozrzucenie odchyłek dokonano prawidłowo oraz czy współrzędne i ogólną powierzchnię objektu, kompleksów, grup parcel i oddzielnych parcel obliczono prawidłowo.

§ 6. Jeżeli rewident pomiarów przy dokonaniu czynności wymienionych w poprzednim paragrafie poweźmie przeświadczenie, że wyliczenia są prowadzone prawidłowo i zasługują na zupełne zaufanie, to własnego obliczenia może nie dokonywać, poprzestając li tylko na szczegółowem przejrzeniu lub dokonywując wyrywkowo niektórych obliczeń.

§ 7. Sprawdzenie trwałości znaków granicznych polega na skonstantowaniu, czy typ tych znaków jest zgodny z wymaganiem odnośnej instrukcji technicznej (cytowanej w § 8) i czy ustalone znaki są trwałe.

§ 8. Kąty i boki poligonów obwodowego, związkowych lub kompleksów należy sprawdzić w kilku miejscach. Otrzymane różnice nie powinny przekraczać w kątach 2', a w bokach długości, wskazanej w art. 16 instrukcji technicznej, podanej jako załącznik do rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 13 lutego 1925 r. o stosowaniu instrukcji technicznej do wykonywania prac pomiarowych, związanych z przebudową ustroju rolnego (Dz. U. R. P. z r. 1925 Nr. 29, poz. 205).

§ 9. Ciągi rewizyjne, których ilość zależy od powierzchni i figury pomierzonego obszaru, należy zakładać w ten sposób, aby przy najmniejszym nakładzie pracy można było sprawdzić całą robotę, a nie jedną tylko jej część.

§ 10. Mierząc boki ciągu rewizyjnego należy notować przecięcia tych boków z drogami, rzeczkami, wąwozami, granicami użytków i starych parcel, a w miarę

możności z linjami klasyfikacyjnemi i z granicami nowych kolonji.

§ 11. Ciągi rewizyjne winny być tak zakładane aby łączyły przynajmniej dwa przeciwległe punkty poligonu obwodowego lub związkowego.

§ 12. Odchyłki w kątach, w ciągach i powierzchniach nie powinny przekraczać granic dopuszczalnych przez instrukcję techniczną. W wypadku otrzymania odchyłek niedopuszczalnych rewident pomiarów w wyjątkowych należycie uzasadnionych wypadkach może te odchyłki uwzględnić, w opinji swojej jednak powody tego uwzględnienia powinien należycie uzasadnić.

§ 13. W rewidowanych na gruncie pracach pomiarowych należy zbadać, czy przy technicznem wykonywaniu prac zostały uwzlgędnione dokumenty formalnoprawne. Oprócz tego w sprawach scaleniowych rewident pomiarów winien zbadać, czy projekt został sporządzony racjonalnie, czy sieć dróg ułożona prawidłowo, czy szerokość dróg wyznaczona — dostateczna i czy wogóle projekt odpowiada wymaganiom techniki komasacyjnej.

Gdy w czasie dokonania rewizji technicznej rewidujący ujawni uchybienia w postępowaniu formalnoprawnem, winien o tem niezwłocznie powiadomić powiatowy urząd ziemski, do którego kompetencji należy sprawa ich usunięcia.

§ 14. Przy sprawdzaniu ekwiwalentów scaleniowych ilość wypadków sprawdzenia szacunku oddzielnych gospodarstw pozostawia się do uznania rewidenta, który może poprzestać na wyrywkowem ich sprawdzeniu. W wypadku złożenia skarg przez strony interesowane na nieprawidłowe wydzielenie ekwiwalentu — sprawdzenie winno obejmować w każdym razie ekwiwalenty wydzielone dla skarżących się.

§ 15. O dokonanej rewizji rewident pomiarów sporządza protokół, w którym, jako ostateczny wynik rewizji, stwierdzone być winny następujące możliwości:

a) czy robota została wykonana prawidłowo i zgodnie z instrukcją techniczną,

b) czy robota została wykonana niezgodnie z instrukcją techniczną i winna być na nowo przerobiona,

c) czy pewne części pracy wykonane zostały nieprawidłowo i winny być poprawione (w tym przypadku należy wskazać, co mianowicie należałoby poprawić).

§ 16. Od zarządzenia danego mierniczemu przez rewidenta pomiarów i umieszczonego w protokóle rewizji służy mierniczemu prawo odwołania się do okręgowego urzędu ziemskiego w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia mu przez rewidenta pomiarów odpisu tego protokółu.

§ 17. Protokół rewizji wraz z notatkami polowemi, obliczeniami i odręcznym szkicem ciągów rewizyjnych, na którym kolorem czarnym należy wypisać dane wykonawcy, a czerwonym dane rewizji, rewident pomiarów winien przesłać lub osobiście złożyć do okręgowego urzędu ziemskiego.

Minister: *Sew. Ludkiewicz*

(Załącznik do pisma M. R. i R. R. Nr. T. 8a — 32 z dnia 19 września 1932 r. do wszystkich O.U.Z. i P.R.B.).

Wzór Nr. 1.

Nr. kontroli sprawdzenia planów . . . . .
Sprawdzający . . . .

OPINJA TECHNICZNA

o sprawdzonych kameralnie dowodach pomiarowych w sprawie scalenia gruntów wsi . . . . gminy . . . . powiatu . . . ., sporządzonych w . . . . . roku przez mierniczego . . . .

Nr. kol.	Pytania.	Odpowiedzi i zauważone błędy	Wykonanie poprawek
1	Czy obszar scalenia odpowiada obszarowi ustalonemu orzeczeniem powiatowego względnie okręgowego urzędu ziemskiego?		
	Ogólny obszar scalenia.		
2	Z jakich gruntów pod względem prawnym składa się obszar scalenia i czy zostały one wyodrębnione w rejestrach pomiarowo-klasyfikacyjnych?		
3	Czy wszystkie grunty położone na obszarze scalenia zostały zmierzone i uwidocznione na pierworysie i w rejestrach?		
4	Czy grunty ukazowe, położone poza obszarem scalenia, zostały zmierzone i uwidocznione na pierworysie i w rejestrach?		
5	Czy dane techniczne dziennika pomiarowego, szkicu polowego i pierworysu zgadzają się?		
6	Czy plan klasyfikacyjny i ogólny rejestr pomiarowo-szacunkowy odpowiadają przepisanym wymaganiom?		

Nr. kol.	Pytania.	Odpowiedzi i zauważone błędy	Wykonanie poprawek
7	Czy wyprostowanie granic zamiany gruntów, podział wspólnot i t. p. zostały załatwione zgodnie ze sporządzonemi w tej mierze dokumentami?		
8	Czy rejestr pomiarowo - szacunkowy przed scaleniem został ułożony zgodnie z przepisanemi wymaganiami?		
9	Czy projekt scalenia został ułożony zgodnie z ogólnemi wytycznemi ust. o scal. grunt. z dnia 31 lipca 1923 roku?		
10	Czy rejestry pomiarowo-szacunkowe po scaleniu oraz rejestr pomiarowy zostały ułożone zgodnie z przepisanemi wymaganiami?		
11	Czy odpowiednie powierzchnie, wykazane na pierworysie i rejestrach zgadzają się ze sobą?		
12	Czy wszystkie parcele mają dogodny dostęp do dróg?		
13	Czy prawidłowo i stosownie do instrukcji technicznej zostało wykonane wykreślenie pierworysu?		
14	Czy dla określenia położenia granic każdej parceli jest na pierworysie dostateczna ilość geodezyjnych danych?		
15	Czy pierworys i rejestry zostały podpisane przez wykonawcę i czy wszystkie niezbędne napisy umieszczono na nich		

Nr. kol.	Pytania.	Odpowiedzi i zauważone błędy	Wykonanie poprawek
	w należyty sposób. Czy na kalce projektu są umieszczone uroczyska?		
16	Czy prawidłowo zostały wydzielone ekwiwalenty tych uczestników scalenia, którzy zgłosili skargę na czynności mierniczego?		
17	Interpretacja skargi z punktu widzenia technicznego.		
18	Jakim wymaganiom instrukcji technicznej dowody pomiarowe nie odpowiadają i dlaczego?		
19	Trudność terenowa. Trudność wykonania.		
20	Jakie wyniki rewizji polowej?		
21	Ogólna opinja sprawdzającego.		

Dnia . . . . 193 . . roku.

Sprawdzający:

Opinja Rewidenta Pomiarów:

Opinja Naczelnika Wydziału Technicznego:

(Załącznik do pisma M. R. i R. R. Nr. T. 8-a — 32 z dnia 19 września 1932 r. do wszystkich O. U. Z. oraz P. B. R.).

Wzór Nr. 2.

Nr. kontroli sprawdzenia planów . . . . .
Sprawdzający . . . .

OPINJA TECHNICZNA

o sprawdzonych kameralnie dowodach pomiarowych w sprawie parcelacji majątku rządowego . . . . gminy . . . ., powiatu . . . ., sporządzonych w 19 . . roku przez mierniczego . . . .

Nr. kol.	Pytania.	Odpowiedzi i zauważone błędy	Wykonanie poprawek
1	Czy projekt wykreślony na pierworysie jest zgodny z projektem zatwierdzonym przez O. U. Z.?		
2	Ogólna powierzchnia rozparcelowanych gruntów (w hektarach i metrach)?		
3	Ilość parcel?		
4	Czy zamiana gruntów i wyprostowanie granic, jeżeli przy parcelacji miały miejsce, wykonane zostały przez geometrę zgodnie ze znajdującemi się w operacie parcelacji dokumentami i czy sporządzone zostały odpowiednie dowody pomiarowe?		
5	Czy protokół ustalenia granic został sporządzony zgodnie z ustalonym wzorem oraz czy granice, oznaczone na pierworysie i planie ostatecznym zgodne są z tymże protokółem?		
6	Czy dziennik pomiarowy i szkic polowy prowadzone były zgodnie z instrukcją techniczną?		

Nr. kol.	Pytania.	Odpowiedzi i zauważone błędy	Wykonanie poprawek
7	Czy prawidłowo obliczone odległości nieprzystępne?		
8	Czy wszystkie dane techniczne dziennika pomiarowego, szkicu polowego, pierworysu, planu ostatecznego i rejestru zgadzają się?		
9	Czy była założona odpowiednia do mierzonego obszaru ilość poligonów związkowych?		
10	Czy długość rzędnych do załamań obwodnicy względnie do granicznych rzek, rzeczek i t. p. nie przewyższa granic wskazanych w § 19 i 20 instrukcji technicznej?		
11	Czy ilość ciągów szczegółowych jest dostateczna i czy są one nawiązane do poligonów obwodowego lub związkowych?		
12	Czy prawidłowo i stosownie do instrukcji technicznej zostało wykonane: a) wyrównanie sieci poligonowej, (czy w należyty sposób przy wyrównaniu wykorzystano poligony związkowe), b) wyrównanie kątów: 1. odchyłki otrzymane, 2. odchyłki dopuszczalne, 3. rozrzucenie odchyłek, c) wyliczenie współrzędnych punktów węzłowych i poligonów: 1. odchyłki otrzymane, 2. odchyłki dopuszczalne, 3. rozrzucenie odchyłek.		

Nr. kol.	Pytania.	Odpowiedzi i zauważone błędy	Wykonanie poprawek
13	Czy prawidłowo i stosownie do instrukcji technicznej zostało dokonane obliczenie powierzchni?: a) ogólnej: 1. ze współrzędnych, 2. z domiarów, b) powierzchni szczegółów; c) powierzchni kompleksów; d) powierzchni parcel.		
14	Czy odpowiednie powierzchnie wykazane na pierworysie, planie ostatecznym i w rejestrach zgadzają się ze sobą?		
15	Czy linje klasyfikacyjne wykazane na kalce klasyfikacyjnej zgadzają się z temiż linjami na pierworysie i czy kalka klasyfikacyjna sporządzona została podług przepisów instrukcji?		
16	Czy prawidłowo i stosownie do instrukcji technicznej zostało wykonane: 1. wykreślenie pierworysu; 2. wykreślenie i zakolorowanie planu ostatecznego i odrysu.		
17	Czy rejestry pomiarowo-klasyfikacyjne i pomiarowe zostały ułożone prawidłowo?		
18	Czy wszystkie parcele mają dostęp do dróg?		
19	Czy odgraniczenie dróg zostało dokonane zgodnie z obowiązującemi przepisami?		

Nr. kol.	Pytania.	Odpowiedzi i zauważone błędy	Wykonanie poprawek
20	Czy dla określenia położenia granic każdej parceli jest na planie dostateczna ilość geodezyjnych danych?		
21	Czy dowody pomiarowe podpisane przez wykonawcę?		
22	Jakim wymaganiom instrukcji technicznej dowody pomiarowe nie odpowiadają i dlaczego?		
23	Kiedy były przeprowadzone rewizje techniczne na gruncie i jakie były ich wyniki?		
24	Czy wszystkie niezbędne napisy zostały umieszczone w należyty sposób na planie i pierworysie?		
25	Trudność terenowa i trudność wykonania.		
26	Ogólna opinja sprawdzającego.		

Dnia . . . . 193 . . roku.

Sprawdzający:

Opinja Rewidenta Pomiarów:

Opinja Naczelnika Wydziału Technicznego:

(Załącznik do pisma M. R. i R. R. Nr. T. 8-a — 32 z dnia 19 września 1932 r. do wszystkich O. U. Z. oraz P. B. R.).

Wzór Nr. 3.

Nr. kontroli sprawdzenia planów . . . . .
Sprawdzający . . . .

OPINJA TECHNICZNA

o sprawdzonych kameralnie dowodach pomiarowych w sprawie zniesienia służebności (i innych drobnych regulacji) wsi . . . ., gminy . . . ., powiatu . . . ., sporządzonych w 19 . . . roku przez mierniczego . . . . . .

Nr. kol.	Pytania.	Odpowiedzi i zauważone błędy	Wykonanie poprawek
1	Ogólny obszar		
2	Czy ogólny ekwiwalent serwitutowy został wydzielony zgodnie z protokółem Komisji Oszacowania służebności z dnia . . . 19 . . . roku (ewentualnie dobrowolną umową z dn. . . . . 19 . . . roku)?		
3	Czy prawidłowo wydzielono ekwiwalenty serwitutowe poszczególnym numerom tabelowym?		
4	Czy jednocześnie z likwidacja serwitutów miała miejsce zamiana gruntów i czy to załatwiono zgodnie z obowiązującemi przepisami?		
5	Czy protokół ustalenia granic został sporządzony zgodnie z ustalonym wzorem oraz czy granice, oznaczone na pierworysie i planie ostatecznym zgodne są z tymże protokółem?		
6	Czy dziennik pomiarowy i szkic polowy prowadzone były wyraźnie i zgodnie z instrukcją techniczną?		

Nr. kol.	Pytania.	Odpowiedzi i zauważone błędy	Wykonanie poprawek
7	Czy prawidłowo obliczone odległości nieprzystępne?		
8	Czy dane techniczne dziennika pomiarowego, szkicu polowego, pierworysu, planu ostatecznego i rejestru zgadzają się?		
9	Czy była założona odpowiednia do mierzonego obszaru ilość poligonów związkowych?		
10	Czy długość rzędnych do załamań obwodnicy, względnie do granicznych rzek, rzeczek i t. p. nie przewyższa granic wskazanych w § 19 i 20 instrukcji technicznej?		
11	Czy ilość ciągów szczegółowych jest dostateczną i czy są one nawiązane do poligonów obwodowego lub związkowych?		
12	Czy prawidłowo i stosownie do instrukcji technicznej zostało wykonane: a) wyrównanie sieci poligonowej, (czy w należyty sposób przy wyrównaniu wykorzystano poligony związkowe); b) wyrównanie kątów: 1. odchyłki otrzymane, 2. odchyłki dopuszczalne, 3. rozrzucenie odchyłek. c) wyliczenie azymutów i czwartaków, d) wyliczenie współrzędnych punktów węzłowych i poligonów:		

Nr. kol.	Pytania.	Odpowiedzi i zauważone błędy	Wykonanie poprawek
	1. odchyłki otrzymane, 2. odchyłki dopuszczalne, 3. rozrzucenie odchyłek.		
13	Czy prawidłowo i stosownie do instrukcji technicznej zostało dokonane obliczenie powierzchni: a) ogólnej: 1. ze współrzędnych, 2. z domiarów. b) powierzchni szczegółów, c) powierzchni kompleksów, d) powierzchni parcel.		
14	Czy odpowiednie powierzchnie wykazane na pierworysie, planie ostatecznym i w rejestrach zgadzają się między sobą?		
15	Czy linje klasyfikacyjne wykazane na kalce klasyfikacyjnej zgadzają się z temiż linjami na pierworysie i czy kalka klasyfikacyjna, sporządzona została podług przepisów instrukcji?		
16	Czy prawidłowo i stosownie do instrukcji technicznej zostało wykonane: 1. wykreślenie pierworysu, 2. wykreślenie i zakolorowanie planu ostatecznego i odrysu.		
17	Czy rejestry zostały ułożone prawidłowo i czy zawierają niezbędne dane dla wniesienia wpisu do tabeli likwidacyjnej?		
18	Czy wszystkie parcele mają dostęp do dróg?		

Nr. kol.	Pytania	Odpowiedzi i zauważone błędy	Wykonanie poprawek
19	Czy dograniczenie dróg zostało dokonane zgodnie z obowiązującemi przepisami?		
20	Czy dla określenia położenia granic każdej parceli jest na planie dostateczna ilość geodezyjnych danych?		
21	Czy dowody pomiarowe podpisane przez wykonawcę?		
22	Jakim wymaganiom instrukcji technicznej dowody pomiarowe nie odpowiadają i dlaczego?		
23	Kiedy były przeprowadzone rewizje techniczne na gruncie i jakie były ich wyniki?		
24	Czy wszystkie niezbędne napisy zostały umieszczone w należyty sposób na planie i pierworysie?		
25	Trudność terenowa i trudność wykonania.		

Dnia . . . . 193 . . roku.

Sprawdzający:

Opinja Rewidenta Pomiarów:

Opinja Naczelnika Wydziału Technicznego:

(Załącznik do pisma M. R. i R. R. Nr. T. 8-a — 32 z dn. 19 września 1932 r. do wszystkich O. U. Z. oraz P. B. R.).

Wzór Nr. 4.

Nr. kontroli sprawdzenia planów . . . . .
Sprawdzający . . . . (Scalenie, przym. zniesienie służebności)

OPINJA TECHNICZNA

o rozpatrzonych kameralnie ostatecznych dowodach pomiarowych w sprawie . . . . wsi . . . . . . gminy . . . ., powiatu . . . ., sporządzonych w roku . . . . przez mierniczego . . . .

Nr. kol.	Pytania	Odpowiedzi i zauważone błędy	Wykonanie poprawek
1	Czy utrwalenie projektu zostało dokonane zgodnie z odnośnemi przepisami (scalenie)?		
2	Czy wymiary planów są zgodne z wymogami obowiązującej Instrukcji Technicznej?		
3	Czy plan ostateczny został sporządzony z dostateczną ścisłością graficzną i czy jest zgodny z pierworysem?		
4	Czy rejestr pomiarowy jest sporządzony prawidłowo?		
5	Czy rejestr pomiarowy jest zgodny z planem co do numeracji parcel i powierzchni?		
6	Czy imiona i nazwiska w rejestrze pomiarowym zgadzają się z nazwiskami w dowodach projektu?		
7	Czy wyszczególnione w opinji technicznej o dowodach projektu usterki zostały usunięte przy sporządzeniu ostatecznych dowodów pomiarowych?		

Nr. kol.	Pytania	Odpowiedzi i zauważone błędy	Wykonanie poprawek
8	Czy odrysy planów są zgodne z oryginalnym planem?		
9	Czy odpisy rejestrów pomiarowych są zgodne z oryginałem		
10	Czy rejestry pomiarowe zostały napisane wyraźnie i czytelnie i czy nie zawierają nieomówionych przekreśleń, skrobań, podczyszczeń?		
11	Czy wszystkie załączniki zostały dołączone do operatu pomiarowego?		
12	Czy orzeczenie powiatowego urzędu ziemskiego względnie okręgowej komisji ziemskiej, zatwierdzające projekt scalenia zostało należycie wykonane przy utrwaleniu granic i sporządzeniu ostatecznych dowodów pomiarowych?		
13	Ogólna opinja sprawdzającego o ostatecznych dowodach pomiarowych.		

Dnia . . . . 193 . . roku.

Sprawdzający:

Opinja Rewidenta Pomiarów:

Opinja Naczelnika Wydziału Technicznego:

(Załącznik do pisma M. R. i R. R. Nr. T. 8-a — 32 z dn. 19 września 1932 r. do wszystkich O. U. Z. oraz P. B. R.).

12.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr. W. XIX 1/90

z dnia 4 sierpnia 1932 r.

w sprawie terminowego nadsyłania danych, dotyczących odszkodowań, wzgl. zapomóg.

Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych zarządzeniem z dnia 3 października 1930 roku Nr. 6777-W. II. oraz z dnia 4 maja 1932 r. Nr. W. XIX 1/90 ustaliło terminy nadsyłania danych dotyczących odszkodowań wzgl. zapomóg na dzień 25 każdego miesiąca, w którym to dniu wykazy te winny znajdować się już w Ministerstwie.

Punktualne nadsyłanie tych danych jest konieczne, gdyż na zasadzie otrzymywanych materjałów Ministerstwo uskutecznia miesięczny podział kredytów między poszczególne Województwa.

Brak lub opóźnienia w nadsyłaniu tych materjałów utrudniają lub wręcz uniemożliwiają otwieranie kredytów na zaspokojenie choćby najpilniejszych wypłat.

Podając powyższe do wiadomości, Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych jeszcze raz prosi o przestrzeganie terminowego przesyłania danych, o których mowa na wstępie.

w z. Dyrektor Departamentu
p. o. Główn. Insp. Weterynarii:
Naczelnik Wydziału Weterynarji: *Dr. Kiszkiel*

Otrzymują: Wszyscy Pp. Wojewodowie i P. Komisarz Rządu m. st. Warszawy.

13.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr. W. III. 10/C./5

z dnia 13 sierpnia 1932 r.

w sprawie warunków transportu bitych cieląt z Polski do Austrji.

Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych powiadamia, że w dniu 5 sierpnia r. b. odbyła się w Wiedniu

w Austrjackiem Ministerstwie Rolnictwa konferencja przedstawicieli Rządu Polskiego i austrjackiego w sprawie transportów bitych cieląt z Polski do Austrji.

Warunki, pod jakiemi transport powyższy odbywać się może, zostały ustalone następująco:

1) transporty cieląt bitych odbywają się z reguły w wagonach lodowniach w stanie wiszącym,

2) narazie zezwala się, by towar w porze letniej, a szczególniej w czasie upałów, był transportowany w wagonach-lodowniach leżąco, pod warunkiem, że cielęta będą układane na drewnianych matach i słomie warstwami oraz będą poprzegradzane warstwami lodu.

Lód użyty do transportu — z uwagi na możliwość zakażenia mięsa — winien być sztuczny, w razie niemożności otrzymania takowego, dopuszczalne jest użycie lodu naturalnego.

Towar winien być przed wysyłką odpowiednio chłodzony.

Podając powyższe do wiadomości, Ministerstwo prosi Pana Wojewodę o niezwłoczne wydanie zarządzeń, mających na celu ścisłe zastosowanie się do wymagań rządu austrjackiego oraz o powiadomienie o tem władz kolejowych, lekarzy weterynaryjnych oraz sfer zainteresowanych.

Ministerstwo prosi o powiadomienie o wydanych zarządzeniach w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego pisma.

Dyrektor Departamentu
p. o. Głównego Inspektora Weterynarji: *Dr. Markowski*

Otrzymują: Wszyscy Panowie Wojewodowie oraz P. Komisarz Rządu m. st. Warszawy.

14.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr. W. III/10. C/5

z dnia 23 sierpnia 1932 r.

w sprawie warunków trasportu bitych cieląt z Polski do Austrji.

W ślad za pismem z dnia 13 sierpnia r b. Nr. W. III. 10. C/5, Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych wyjaśnia, że w punkcie 2 wymienionego pisma pod wyrażeniem „drewniane maty" należy rozumieć kraty drewniane umie-

szczone na wysokości 10 — 15 cm. nad podłogą wagonu, umożliwiające odpływ wody powstałej ze stopniałego lodu.

Odnośnie do układania bitych cieląt, winno ono odbywać się następująco: na drewnianej kracie na warstwie długiej czystej słomy cielęta winny być ułożone grzbietami dogóry, następnie przykryte takąż warstwą słomy, na której kładzie się warstwa lodu, przy następnych warstwach winien być zachowany ten sam porządek, jak przy pierwszej.

Ministerstwo prosi o niezwłoczne powiadomienie o powyższem sfer zainteresowanych.

Dyrektor Departamentu
p. o. Gł. Insp. Weter.: *Dr. Markowski*

Otrzymują: Wszyscy Pp. Wojewodowie i P. Komisarz Rządu m. st. Warszawy.

15.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr. W. V. 19/57

z dnia 29 sierpnia 1932 r.

w sprawie zasad dotyczących przygotowania szynek do wysyłki do Anglji.

Wedle otrzymanych informacyj szynki wysyłane z Polski do Anglji niekiedy, zwłaszcza w porze letniej nie wytrzymują długiego transportu, nadchodzą do miejsca przeznaczenia w stanie zupełnie nienadającym się do konsumcji i zostają zniszczone.

Ponieważ podobne wypadki powodują b. wielkie straty materjalne, podkopują zaufanie do polskiego towaru oraz dyskredytują polską służbę weterynaryjną, Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych podaje poniżej zasady, jakie winny być zachowane przy przygotowaniu szynek do wysyłki do Anglji oraz warunkujące wydanie zaświadczenia weterynaryjnego na wywóz tegoż produktu.

1) Szynki wysyłane do Anglji winny pochodzić ze zwierząt poddanych ubojowi w rzeźni, zbadanych przed ubojem i po uboju i uznanych za zdrowe, a mięso za zdatne do spożycia bez ograniczeń.

2) Szynki winny być przed zastrzykiwaniem ochłodzone do temperatury od 4 — 5° C.

3) Nastrzykiwanie solanką winno odbywać się pod ciśnieniem 80 funtów ang. na 1 cal kwadratowy.

4) Szynki winny być peklowane w solance w odpowiednich basenach lub beczkach w ciągu conajmniej 6 dni (144 godzin) temperatura zaś w czasie peklowania winna wahać się między 4 a 6° C. Należy zlecić lekarzom weterynaryjnym prowadzenie dokładnych notatek, stwierdzających czas peklowania.

5) Peklowanie może odbywać się na sucho, bez zastrzykiwania przy minimalnym czasie solenia 10 dni.

Osuszanie winno trwać conajmniej 48 godzin przy temperaturze nie wyższej niż 8° C., przyczem dolna warstwa szynek winna leżeć na odpowiednich kratach drewnianych.

6) W razie stwierdzenia uchybienia przeciwko któremukolwiek z wyżej wyszczególnionych przepisów, lekarz weterynaryjny winien niezwłocznie zażądać od kierownictwa przetwórni usunięcia tego uchybienia i w razie niezastosowania się do powyższego zarządzenia, winien odmówić wystawienia zaświadczenia wymaganego przez władze angielskie na dane szynki, zawiadamiając jednocześnie o tem Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych — bezpośrednio.

7) Niezależnie od zwykłego nadzoru nad czynnościami lekarzy weterynaryjnych, upoważnionych do wystawiania zaświadczeń na wywóz produktów mięsnych do Anglji, który to nadzór sprawują władze wojewódzkie, Ministerstwo w zakresie wykonywania postanowień wyszczególnionych w niniejszem piśmie, będzie również kontrolowało tych lekarzy bezpośrednio, lub za pośrednictwem inspektora weterynarji Polskiego Związku Bekonowego.

Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych prosi Pana Wojewodę o powiadomienie o powyższem sfer zainteresowanych, a w szczególności rzeźni, bekoniarni oraz urzędujących tam lekarzy weterynaryjnych.

Dyrektor Departamentu
p. o. Głównego Inspektora Weterynarji: *Dr. Markowski*

Otrzymują: Wszyscy Pp. Wojewodowie i P. Komisarz Rządu m. st. Warszawy.

16.

NADANIA I COFNIĘCIA PROKUR W PAŃSTWOWYM BANKU ROLNYM.

Na zasadzie § 81 ust. 3 Statutu Państwowego Banku Rolnego (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 610 z 1931 r.) podaje się poniżej zmiany w składzie prokurentów Państwowego Banku Rolnego:

I. PROKURY NADANE.

Instytucja Centralna.

1) **Hołowiński Stanisław** — ogólna za Bank od dnia 25 czerwca 1932 r.

2) **Sokołowski Józef** — za Wydział Bankowy Oddziału Głównego P. B. R. od dnia 25 czerwca 1932 r.

3) **Kasiński Władysław** — za Wydział Rent Inst. Centr. P. B. R. od dnia 31 sierpnia 1932 r.

4) **Kiciński Aleksander** — za Wydział Emisyjny Inst. Centr. P. B. R. od dnia 27 sierpnia 1932 r.

Oddział w Grudziądzu.

5) **Rasiński Stanisław** — za Wydział Kredytu Długoterminowego Oddziału od dnia 11 lipca 1932 r.

Oddział w Kielcach.

6) **Kujawski Ludwik** — za Wydział Kredytu Długoterminowego Oddziału od dnia 11 lipca 1932 r.

Oddział w Krakowie.

7) **de Virion Włodzimierz** — ogólna za Oddział od dnia 11 lipca 1932 r.

Oddział w Lublinie.

8) **Drożdżewski Eugenjusz** — za Wydział Księgowości Oddziału od dnia 17 czerwca 1932 r.

9) **Goleman Stanisław** — za Wydział Księgowości Oddziału od dnia 17 czerwca 1932 r.

Oddział w Łucku.

10) **Szaciłło Samuel** — za Wydział Agrarny Oddziału od dnia 27 sierpnia 1932 r.

11) **Rydzewski Henryk** — za Wydział Kredytu Krótkoterminowego Oddziału od dnia 27 sierpnia 1932 r.

II. PROKURY COFNIĘTE, WZGLĘDNIE WYGASŁE.

Oddział w Kielcach.

12) **Rasiński Stanisław** — za Wydział Kredytu Długoterminowego Oddziału z dnia 11 lipca 1932 r.

Oddział w Pińsku.

13) **de Virion Włodzimierz** — ogólna za Oddział z dnia 11 lipca 1932 r.

Oddział w Krakowie.

14) **Wyrobisz Stanisław** — za Sekretarjat Oddziału z dnia 30 czerwca 1932 r.

17.

NOMINACJE W PAŃSTWOWYM BANKU ROLNYM:

Na zasadzie § 78 ust. 3 statutu Państwowego Banku Rolnego (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 610 z 1931 r.) podaje się poniżej zmiany w składzie osobowym Dyrekcji P. B. R.:

Dotychczasowy Szef Wydziału Personalnego Państwowego Banku Rolnego, **Chlewiński Michał** powołany został z dniem 1 sierpnia 1932 r. na stanowisko Dyrektora Instytucji Centralnej Państwowego Banku Rolnego.

Dział nieurzędowy.

18.

W związku z brzmieniem § 3 zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu wydanego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 1 września 193 2r. w sprawie wydawania zaświadczeń kwalifikacyjnych przy wywozie chmielu (Monitor Polski Nr. 206, poz. 239) Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych podaje do wiadomości iż spółdzielnie rolnicze winne składać dokumenty, wymienione w § 2 powołanego zarządzenia, za pośrednictwem jednej z następujących organizacyj:

1) Wielkopolskiej Izby Rolniczej w Poznaniu,
2) Małopolskiego T-wa Rolniczego we Lwowie,
3) Lubelskiego T-wa Chmielarskiego w Lublinie i
4) Wołyńskiego T-wa Chmielarskiego w Dubnie.

19.

Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych wyjaśnia w sprawie opłat stemplowych od urzędowych świadectw zdrowia zwierząt domowych, wystawionych przez powiatowych lekarzy w obrocie zwierzętami w kraju i zagranicą co następuje: świadectwa weterynaryjne podlegają zasadniczo opłacie stemplowej w wysokości 5 złotych tylko wówczas, gdy organem wydającym takie świadectwa jest urząd państwowy, świadectwa weterynaryjne wydawane przez organa samorządowe, opłacie stemplowej nie podlegają. Zgodnie z tą zasadą, nie podlegają opłacie stemplowej świadectwa, stwierdzające, że mięso przewożone do innej miejscowości kraju jest zdatne do użycia, natomiast podlegają tej opłacie świadectwa zdrowia zwierząt, wydawane przez powiatowych lekarzy weterynaryjnych, jak również świadectwa stwierdzające, że surowe produkty zwierzęce, wywożone zagranicę, pochodzą od zwierząt wolnych od chorób zakaźnych.

20.

Na zasadzie zarządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 9 sierpnia r. b. zostały zamknięte dla wywozu zwierząt zagranicę następujące powiaty

z powodu pomoru i zarazy świń: do Austrji — Lublin i Łuków woj. lubelskiego, Łańcut, woj. lwowskiego, Mielec, woj. krakowskiego, Dubno i Łuck, woj. wołyńskiego. Z powodu pryszczycy zamknięte są dla wywozów racicowych zwierząt do Czechosłowacji (dla przywozu do Czechosłowacji i przewozu przez Czechosłowację) powiaty: Augustów i Sokółka, woj. białostockiego, Olkusz, woj. kieleckiego, Nowy Targ, woj. krakowskiego, Węgrów, woj. lubelskiego, Łańcut, woj. lwowskiego, Czortków, woj. tarnopolskiego.

WARUNKI PRENUMERATY

Prenumerata roczna „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych" wynosi w Warszawie **zł. 12,** na prowincji— **zł. 16.** Należność wpłaca się za cały rok zgóry do miejscowej Kasy Skarbowej, na budżet przychodowy Ministerswa Reform Rolnych, Dział I § 7, bądź też za pośrednictwem P. K. O. na conto czekowe Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu Nr. 30400 lub do Banku Polskiego na rachunek żyrowy Centralnej Księgowości M-a Skarbu, z podaniem na odcinku uwagi, że wpłata dotyczy **Dz. I § 7 budżetu Ministerstwa Reform Rolnych.**

O wpłacie należy zawiadomić Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych ul. Senatorska 15.

Drukarnia Państwowa Nr. 61574. 2 000.

WYDAWNICTWA MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

1. **Grabowski J., inż.** Pokrój konia, s. 120 . . . . . 2.10
2. **Jankowski E., Prof.** Korzyści z sadów, s. 15 . . . 0.20
3. **Kloska J.** Zalesianie i zadrzewianie nieużytków, s. 46 . 0.50
4. **Kruszyński L.** Najczęściej spotykane zarazy drobiu s. 18 0.20
5. **Lewicki S.** Ziarno siewne, s 25 . . . . . . 0.30
6. **Szönfeld St.** Uprawa najważniejszych warzyw w gruncie s. 60 . . . . 0:70
7. **Turczynowicz St., inż.** Osuszenie i nawodnienie, s. 34 . 0.40
8. **Turczynowicz St., inż.** i **Tillinger T., inż.** Konieczność budowy drogi wodnej przez Polesie, s. 44 . . . . 1.00
9. **Wotowski St.** Koń w gospodarstwie malorolnem, s. 46 . 0.50

Zbiór tekstów Prawa Agrarnego:

10. Ustawa o wykonaniu reformy rolnej z dn. 28.XII. 1925 r. wraz z dodatkami zawierającemi rozporządzenia wykonawcze, s. 250 . . . . : 6.20
11. Zniesienie służebności:
    1. Przepisy o zniesieniu służebności, obowiąz. na ziemiach b. Królestwa Kongresowego, s. 99 . . 2.50
    1. Przepisy o zniesieniu służebności na ziemiach wschodnich, s. 99 . . . . 2.50
12. Dodatek I. Tezy z wyroków Sądu Najwyższ. i N. T. A. opracował **D. Kotowicz,** s. 16 . . . . . 0.75
13. Scalanie gruntów. Ustawa o scalaniu gruntów z dn. 31 lipca 1923 r. wraz z rozporz. uzupełn i wykon., s. 64 . 1.15
14. Meljoracje rolne: Rozporządzenie Prezydenta Rz. Pol. z dn. 16 marca 1928 r. wraz z przepisami uzupełn. i wykonawcz., s. 23 . . . . 0.75
15. Wykaz chronologiczny przepisów ustawodawczych w dziedzinie przebudowy ustroju rolnego, s. 104 . . . . 0.75
16. Zniesienie wieczystych czynszów i drobnych dzierżaw rolnych. Ustawa o uwłaszczeniu w wojew. wschodnich z 20 czerwca 1924 r. 0.75
17. Dodatek I. Tezy z wyroków Sądu Najw. i N. T. A. opracował **Kotowicz,** s. 13 . . . . 0.75
18. Ochrona drobnych dzierżawców rolnych w świetle obowiązujących przepisów. opracował **Tad. Orsini-Rosenberg,** s. 31. . . : 0.75
19. Obrót ziemią. Tezy z wyroków Sądu Najw. i N. T. A. **D. Kotowicz,** s. 32 . . . . 0.75
20. Tezy z wyroków S. N. i N. T. A., dotyczące scalania gruntów, zniesienia służebności, zniesienia wiecz. czynszów, ust. o wykonaniu reformy rolnej i obrotu ziemią, opr. **D. Kotowicz,** s. 32 . . . . : 0.75

Nr.Nr. 1—9. Skład główny w Księgarni Rolniczej, Mazowiecka 10.

Nr.Nr. 10—20. Skład główny w Księgarni Gebethnera i Wolffa, Zgoda 12.